अथ जयदेवच्छन्दः।

प्रथमोध्यायः।

गायत्रं छन्दसां पूर्वे वर्धमानाक्षरं परम् । वाङ्मण्डनकरं ने।सि चित्रवृत्तप्रसिद्धये ।। १ ॥

शंकरं शाश्वतं शौरिं प्रणम्य विवृणोम्यहम् । जयदेवानि स्त्राणि खरूपविधिना स्फुटम् ॥

अत्र आद्येन क्षोकपदत्रयेणेष्टदेवतानमस्कारं करोत्याचार्योऽपरेण चतुर्येन संबन्धादिकथनम् । यस्मात्कियारम्भे विभिन्नायकोपसर्गेषशमाय शिष्टा इष्टदेवतानमस्कारं कुर्वन्ति । ततोऽर्थादिनिधेर्धर्मस्य द्यादिरधर्मस्य द्यानिर (+त) स्तत्प्रभन्वानां(णां) विभादि(दी) नामुपश्चमः । कारणाभावे कार्थस्याप्यभावात् । ततोऽभीष्टार्थेविद्यिति । तद्गायत्रं गायत्राभिधानं छन्दो नौमि स्तौमि । गायन्त्र्येव गायत्रम् । प्रशादित्वास्त्वार्थे अण् (पा० ५.४.३८) अथवा च्छन्दसः प्रत्यविधानो नपुंसकात्स्वार्थो इत्यण् । कीद्यक् । छन्दसा पूर्वम् । छन्दसामुण्यिनां पूर्वमाद्यं प्रथमं प्रधानं च । छन्दोक्षराणामियत्ताविशेष इति । तथा वर्द्यमानाक्षरं परम् । न केवलं गायत्रं नौमि । यावत्परमनन्तरपितं उण्णिगादि च्छन्दः उत्कृतिपर्यन्तमि नौमि । अथवा परं प्रधानं देवतात्मकत्वात् । कीद्यक् । वर्धमानाक्षरम् । वर्धमानमिकीभवदक्षरं बलं यस्मिन्यस्य वा तद्वर्धमानाक्षरं उण्णिगादिच्छन्दः । अथवा वर्धमानान्यक्षराणि यतः तद्वर्द्धमानाक्षरं गायत्रम् । बाङ्मण्डनकरम् । वाचां मण्डनं वाङ्मण्डनम् । तद्वर्यं करोतीति कुत्रो हेतुताच्छित्ये टः । गिरामलंकरणं भूषणकरम् ।

केयूराणि न भूषयन्ति पुँरुषं हाराश्च चन्द्रप्रभाः र्न स्नानं न च वर्णको न कुसुमं नाकुण्ठिता मूर्द्धजाः । एका वाक्समलंकरोति पुरुषं या संस्कृतं भाषते श्वीयन्ते किल भूषणान्यमरणाँ वाग्मूषणं त्वक्षयम् ॥

१ प्रजादि Δ ; २ भषणकरम् Δ ; ३ भषयन्ति Δ ; ४ पुरुषां Δ ; ५ चन्द Δ ; ६ नासानं Δ ; ७ न्यमरहो B.

सर्वादिमध्यान्तग्लौ त्रिकौ म्नौ भ्यौ जौ स्तौ ॥२॥ मात्रिकौ रूजुः॥३॥ वान्ते ग्वकः ॥४॥ संयोगादिपरः॥५॥ दीर्घेप्लुतौ

संस्कारकमित्यनर्थान्तरम् । किमर्थम् । चित्रवृत्तप्रिक्षये । चित्राणि च तानि वृत्तानि चित्रवृत्तानि नानाप्रकाराणि अक्षरिन्यास्कराणि तनुमध्यादीनि तेषां प्रसिद्धये निष्पत्तथे प्रतिपत्त्यर्थम् । तादर्थे च चतुर्थां । अथवा वर्धमानाक्षरा-मिषानमाचार्ये नौमि । कीदृशम् । गायत्रम् । गायत्रम् । गायत्रम् । रायत्रम् । स्वश्यास्तांका-यत इति गायत्रम् । स्वश्यान्यत् । अनेन च देवतास्तुतिपूर्वे स्तोर्तृं जनप्रवर्तनिमित्तं संवन्धादिकथनं विद्धाति । तत्र साध्यसाधनलक्षणः संवन्धः वाच्यवाचकलक्षणो वा । छन्दांस्यिमध्यानि । तत्परिज्ञानं प्रयोजनम् । वैदिका(ना)मुपस्थानादौ विनियुक्तानां गायत्र्यादीनां परिज्ञानस्य पुरुषार्थसाधनविधि एषिर्व्य (१) धिकारित्वसंपत्त्या स्वर्गाद्यवासिप्रयोजनिमिति । तथा च छन्दोऽज्ञानस्यानधिकार-श्रुतिरियं दर्शयति । यो हि वा अविदितार्षयच्छन्दोदैवतन्नाद्यणेन मन्त्रेण याजयति वा अध्यापयति वा स्थाणुं वांछति (वार्छति १) गंत्तं (गर्ते १) वा प्रपद्यते प्रवा मीयते । पापीयान्स भवति यातयामान्यस्य च्छन्दांकि भवन्तीति । तस्मादि-दुषोऽधिकारः । विद्वत्ता च षडर्क्कवेदवेदनेन । इदं वेदाङ्गम् । तथा चोक्तम् ।

शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषां गतिः । च्छन्दोधि(वि)चितिषष्ठश्चे षडञ्जो वेद उच्यते ॥

इति । आर्यादीनां तु लौकिनानां वृत्तानां परिज्ञानस्य चतुर्वर्गमार्गादिकाव्य-विरचनं प्रयोजनम् । तथा चोक्तम् । उपेयुषामि दिवं किन्निबध्दावधा-थिनाम् । ॥ १ ॥ एष एवार्थः केनिचच्छन्दोनिदा स्लोकेनामिहितः—

> मिश्लगुरुश्लिलघुश्च नकारो भादिगुरुश्च तथादिलघुर्यः । जो गुरुमध्यगतो रलमध्यस्सोन्तगुरुष्कथितोन्तलघुस्तः ॥ इति ।

प्रस्तारो मकारस्त्यऽऽऽ; नकारस्य ।।।; मकारस्य ऽ।।; यकारस्य ।ऽऽ; जका-रस्य ।ऽ।; रेफस्यऽ।ऽ; सकारस्य ।।ऽ; तकारस्य ऽऽ।;।। २ ।। मात्रापरिमाणं यस्य स मात्रिक इति । तदस्य परिमाणमिति ठक् । स लघुसंको भवति । स च ऋडुः हौरीकारः । स्पष्टप्रस्तारः । ३ ।। मात्रिक इति वर्तते । अन्ते वर्तमानो मीत्रिको

१ मातृको A; B; C; २ राविधान A; ३ गायन्तिति A; ४ स्तोत्रजन B; ५ तत् B; ६ पिष्ट्य A ७ विदित्ता A; ८ पडङ्गोवेद A; ९ पस्तश्च A; पष्तश्च A; १० सराकारः A; B; ११ मातृको A; B.

इति जयदेवच्छन्दसि प्रथमोऽध्यायः॥ १॥

वा गुरुसंशो भवति । स च वकः कुटिलः प्रस्तार्यः । वा शब्दो व्यवस्थित-विकल्पविज्ञानार्थः । तेन कचिन्न भवत्येव अन्ते मानिकस्य गुरुसंशा । यथा अचल्धृतिसमानीप्रभ्तेः । अच (+ल) धृतेः समान्याश्च लक्षणं वश्यते 'द्विक-विहतवसुल्धः' इति, तथा 'ग्लौ समान्यनुष्टुमि' इति । कचिन्तु भवत्येव । यथा वसन्तितिल्कादिः (देः)। तस्य च लक्षणं वश्यते 'त्मौजौ वसन्तितिल्कं गुरुच(क) द्वयं चेत्' इति । मवित च न भवित च । यथा अनङ्गक्रीडा । तस्या हि पूर्वार्द्धान्ते गुरुः । चरमार्द्धान्ते तु लघः । गुरोः प्रस्तारः ऽ॥ ॥ ४॥ मानिकं इति वर्तते गिति च । संयोगं आदियंषां विसर्जनीयजिह्वामूलीयोपध्मानीयानुस्वारानुनासिकानां ते संयोगादयः ते परे यस्मात्स मानिकं गुरुसंशो भवति । संयोगादीनां क्रमेणोदाहरणान्युपदर्श्यन्ते । विष्णुः । हरिः। देवः कृपावान् । एनसः पाति । नरसिंहः । मधौ (मञ्जौ १) ॥ ५ ॥ गिरिति वर्तते । दीर्धभुतौ च गुरुसंशौ भवतः । आ ई ऊ ऋ ॡ इति दीर्घाः। दूराष्ट्रतादावेत एव प्रताः ॥ ६ ॥ असौ हस्वप्ञुतस्यो गुरुद्धिमात्रो वेदितव्यः । अतिदेशार्थमिदम् । हस्वप्ञुतो द्विमात्रवन्द्रवत इत्यर्थः । आर्यावैतालीयादौ मात्राणां गणनार्थम् । दिषों हे गुरुर्थः स स्वतएव द्विमात्रः । अतो न तदर्थमिदं वचनम् । तथा च तत्रमवन्त आहः ।

दिमात्रता न दीर्घार्था शिष्टयोस्त्वतिदिईयते।

मात्राष्ट्रतेषु संख्यातुं मात्राः सा चोपयुज्यते ॥ १ इति ॥ ७ ॥

इह मकारादिसंज्ञाः शौस्त्राङ्गतयोपयुज्यमाना यथामिहितास्तथा 'समुद्रर्तु-लोकैः ' इत्यादौ समुद्रादिशब्दैर्व्यवर्हरम्भि चतुष्रद्ससंख्यादीनां समुद्रर्तुलोकादि-संज्ञाः कथं नामिहितवानिति यश्चोदयेतं प्रत्याह । समुद्र आदिर्यस्य ऋतुप्रभृतेः स समुद्रादिरि मकारादिवच्छास्रव्यवहाराङ्गम् । स लोकाद्वेदितव्यः । लोकेऽि कथमिति चेह्नक्षणयेति बूमः ॥ ८ ॥ विरतिर्विरामः समाप्तिः स यतिसंज्ञो भवति । इति शब्दोऽध्यायपरिसमाप्तिं चोतयति ॥ ९ ॥

(इति श्री)मष्टमुकुलकात्मजहर्षटविरचितायां जयदेवच्छन्दोविवृतौ प्रथमो-

१ मातृकस्य A; B. २ सामान्याo A; ३ तिलकां A; ४ मातृकः A; B; ५ संयोगा-विरोंकां A; ६ मातृको A; B; ७ सिष्ट० A; B; ८ दिस्यते A; B; ९ सास्त्राङ्ग A; B; १० व्यवहारक्षपि A: B; ११ शंख्या० A; B.

द्वितीयोऽध्यायः॥

छन्दः ॥ १ ॥ धातुर्गायत्र्याद्याः सप्ताष्टी चैतुर्भिरभिवृद्धाः ॥ २ ॥ यजुषां षडेकेन ॥ ३ ॥ देवानामेकेम् ॥ ४ ॥ असुराणां पञ्चदशोनाः ॥ ५ ॥

एवमनन्तरोदीरिताध्यायेन वश्यमाणसमार्द्धसमविषमवृत्तादिछक्षणाङ्गतयोप-थुज्यमानः संज्ञासंज्ञिसंबन्धोऽभिहितः । इदानीं वैदिकं छन्दो व्याख्यायते । छन्दः-शब्दो वृत्ताधारवचनः । अक्षरकोशात्मकत्वात् । चन्दति ह्वादं करोति दीप्यते वा श्रव्यतया इति छन्दः । छन्द इत्यधिकतं वेदितव्यमासप्तमाध्यायपरिसमाप्तेः ॥१॥ छन्द इति वर्तते । धातुः प्रजापतेः । आदौ भवा आद्याः । गायन्याद्या यासां ताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बृहतीपिङ्क्तित्रिष्टुप्जगत्यः सप्त छन्दोजातयोऽ-ष्टो च वर्णाश्रतुर्भिश्रतुर्भिरिमवृद्धा भवन्ति । तत्र गायन्यष्टाक्षरा । इतरास्तु चतुर्भिश्चतुर्भिरभिवृद्धा मवन्ति । अत्र च चतुर्भिश्चतुर्भिरिति द्विरक्त्यथोऽवर्श्य-मेवाश्रंयणीयः । अन्यथा उष्णिहैवानुष्टुबादयो निगीर्णाः स्यः । उष्णिहो द्वादशा-क्षरत्वादनुष्टुबादीनां च । एवं वक्ष्यमाणेषु सूत्रेषु वाच्यम् । धात्रीयाणां गायच्या-दीनां प्रस्तारः ॥ गा० ८: उ० १२: अ० १६: बृ० २०: पं० २४: त्रि० २८: ज० ३२ ॥२॥ छन्दो गायन्याचाः सप्त अभिवृद्धाः इति वर्तते । यजुषां गायन्याद्याः सप्त छन्दोजातयः षडुवर्णाः एकैकेनाभिवृद्धा भवन्ति । तत्र गायत्री षडक्षरा । इतरास्त्वेकैकेनाभिवृद्धाः । याजुषीणां गायत्र्यादीनां प्रस्तारः गा०६: उ० ७: अ०८: बृ०९: पं०१०: त्रि०११: ज०१२॥३॥ छन्दो गायर्ग्याचाः सप्ताभिवृद्धा एकेन चेति वर्तते । देवानां गायर्ग्याचाः सप्त छन्दोजातयः। एकं वर्णमेकैकेन अभिवृद्धं भवति । तत्र गायत्र्येकाक्षरा । इतरास्त्वेकैकाभिवृद्धाः । दैवीनां गायज्यादीनां प्रस्तारः । गा० १; उ० २; अ० ३; बृ० ४; पं० ५; त्रि० ६; ज० ७ ॥ ४ ॥ छन्दो गायत्र्याद्याः सप्तैकेन चेति वर्तते । अभिनृद्धा इति निनृत्तम् । असुराणां गायत्र्याचाः सप्त छन्दोजातयः पञ्चदशवर्णा एकैकेन न्यूना भवन्ति।तत्र गायत्री पञ्चदशाक्षरा इतरास्त्वेकैकेन न्यूना भवन्ति। आसुरीणां गायत्र्यादीनां प्रस्तारः ॥ गा० १५; उ० १४; अ० १३; बृ० १२; प० ११; त्रि० १०; ज० ९ ॥ ५ ॥ छन्दो गायच्याद्याः सप्तेति वर्तते । यजुर्षामिमा याजुष्यः । यार्जुष्यो गायन्याद्याः सप्त छन्दोजातयो यथासंख्यं द्वित्रिचतुःषड्गुणा भवन्ति । अत्र संग्रहाय सार्द्धेयं गीत्यार्या ।

१ चतुर्सिर्वृद्धाः A; २ मेकः A; B; ३ स्रव्यतया A; B. ४ वस्य० A; B; ५ स्रवणीयः A; B; ६ गायत्राचाः B. ७ यजुणानिमा A; B; ८ यजुणो A; यजुणो B.

याजुष्यो द्वित्रिचतुःषड्गुणाः सामग्येतिब्रह्मणामिति ॥ ६ [इति जयदेवछन्दसि] द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

यार्जुष्यो गायन्याद्याश्कन्दोजातयो मताः सतः । साम्नां द्विगुणास्त्रिगुणा ऋचां यतीनां चतुर्गुणाश्चापि । कथितास्तु षड्गुणाश्च ब्रह्मण एषोत्र संक्षेपः ॥

याजुषीणां गायन्यादीनां सामसंबन्धितया प्रस्तारः । गा० १२; उ० १४; अ० १६; ब० १८; पं. २०; त्रि० २२; ज० २४ । याजुषीणां गायन्यादीनां ऋक्संबन्धितया प्रस्तारः । गा० १८; उ. २१; अ० २४; ब० २७; पं. ३०; त्रि० ३३; ज. ३६ याजुषीणां गायन्यादीनां यतिसंबन्धितया प्रस्तारः । गा० २४; उ० २८; अ. ३२; ब० ३६; पं. ४०; त्रि० ४४; ज० ४८ । याजुषीणां गायन्यादीनां ब्रह्मसंबन्धितया प्रस्तारः । गा० ३६; उ० ४२; अ० ४८; ब० ५८; पं. ६०; त्रि० ६६; ज० ७२ ।। एतानि गायन्यादीनि सप्त छन्दांसि मन्द्बुध्दिप्रबोधनाय धात्रादिदेवतासंबन्धितया युगपदिन्यस्यन्ते ।

	उ	धा	या	दं	आ	सा	স্থ	य	ब्र
	गा	۵	Ę	٩	94	१२	90	२४	3 &
	उ	92	v	ર	98	98	२१	२८	४२
	अ	9 Ę	٤	3	93	9 &	२४	३२	86
	बृ	२०	٩	४	१२	96	२७	₹ €	५४
	q	२४	9 0	مع	99	२०	३०	४०	ξo
	 त्रि	२८	99	Ę	90	२२	३ ३	४४	६६
	জ	३२	93	હ	٩	२४	३६	४८	७२

इतिशब्दोध्यायसमाप्ति द्योतयति ॥ ६ ॥

(इतिश्री) भद्दमुकुलात्मजहर्षटविरचितायां जयदेवच्छन्दोविवृतौ द्विती-योऽध्यायः ।

१ सामग्यतिस्णामिति A; २ यजुष्यो A; B, ३ संबद्धितया A; B; ४ गायच्यादीनां B.

तृतीयोध्यायः।

आर्षम् ॥१॥ पादः ॥ २ ॥ इयौदिना पूर्वः ॥३॥ चतुर्भिः स्वैः॥४॥ एकद्वित्रिभिश्च पङ्क्तैयाद्याः ॥ ५ ॥ गायत्र्यष्टकैः ॥ ६ ॥ विराड् वेंस्विनौ

ऋषिवेंदस्तत्र भवमार्षम् । छन्द इति वर्तते । आर्षमित्यधिकृतं वेदितव्य-माध्यायपरिसमाप्तेः ॥ १ ॥ अयमप्यधिकारः आसप्तमाध्यायपरिसमाप्तेः ॥ २ ॥ छन्दः आर्षे पादः इति वर्तते । पाद इत्येतदन्रोधादार्षमित्येति छङ्किविप-रिणामेनार्ष इति संपद्यते । यथा किचद्यागे चतुर्विशत्यक्षरया गाँयन्या स्तोत्रे कर्तव्ये त्रयोविंशत्यक्षरया तम्न कृतं स्थादित्याशङ्क्याह । आर्षे पाद इयादिना पूरियतन्यः । इयं उदाहरणम् । तत्सिवितुर्वरेणियम् । त्रियम्बकं यजामहे । आदि-ग्रहणादुवश्च । तनुवं पुषेम । सुवर्गो लोक इति ॥ ३॥ छन्द आर्षे पादो गायत्र्याद्याः सप्तेति वर्तते । गायत्र्याद्या इत्येतत्सामानाधिकरण्यादार्षशब्दो लिङ्गवचनविपरिणामेन आर्घ्य इति संपद्यते । चतुर्भिः स्वैरित्येतदन्ररोधात्पादशब्दो वचनविभक्तिविपरिणामेन पादैरिति संपद्यते । उत्तरत्रार्षपादशब्दावेवमेवाभि-संबन्धनीयौ । आध्यों गायत्र्याद्याः सप्त छन्दो जातयः स्वैः स्वैश्चतुर्याध्याय-'षट्तुर्यमेकैकवृद्धाश्च वश्यमाणैश्चतुर्भिश्चतुर्भिः पादैर्भवन्ति । तत्र हि गायन्युष्णिगनुष्टुब्बृहतीपङ्क्तित्रिष्टुभो जगती ' इति वक्ष्यते । गायत्री ६,६,६,६ । उष्णिक् ७,७,७,७ । अनुष्टुप् ८,८,८,८ । बृहती ९,९,९,९ । पङ्क्तिः १०, १०, १०, १०। त्रिष्टुप् ११, ११, ११, ११। जगती १२,१२,१२,१२ ॥४॥ छन्द आर्षे पाद इति वर्तन्ते । चकारः ' चतुर्भिः स्वै' रित्यस्यानुकर्षणार्थः । अतो यथासंख्याभावः । आदौ मना आचा । पङ्क्तिराचा यासां ताः पङ्क्त्या-द्याः पङ्क्तितित्रष्टुप्जगत्यस्तिस्रश्छन्दोजातयः एकेन द्वाभ्यां त्रिभिश्च स्वैः स्वैः पादैर्भवन्ति । चतुर्भिरपि^{१२} स्वैः पादैः । चकारोऽनुकर्षणेन चतुर्भिः स्वैरि-त्यस्य प्रतिप्रसवार्थतां संपादयति । अन्यया एकद्वित्रिमिरित्यसना विशेषविहितेन चतुर्भिः स्वैरित्यस्य सामान्यविहितत्वात् बाधा स्यात् । दिध ब्राह्मणेभ्यो दीयतां तकं कौण्डिन्यायेत्यत्र दध्नो यथा तकेण । अतोऽयं चकारैः । तथा च तत्र-

१ इत्यादिना A-२ इवै: A; ३ पञ्जाबा: A; ४ विश्वनौ A; B; ५ इति च A; ६ गायागायन्या A; ७ इयोदाहरणम् A; ८ पद A; B; ९ संबद्धनेयौ A; B; १० आर्थों A; B, ११ अवित A; B; १२ रिपिरस्वै: A; रिपरस्वै: B; १३ यश्चनार: A; B;

वा॥ ७॥ ईश्रेश्च ॥ ८॥ आदाश्वैः॥ ९॥ सा पादिनचृत्॥ १०॥ वस्वोः प्रथमादिधाम्नीने नोष्णिक् पुर:ककुप्परेभ्यः ॥ ११॥ रज्योः स्वे-

भवन्तः प्रतिप्रसवलक्षणमकार्षः । 'प्राप्तेऽथ प्रतिबद्धे स्यात्प्रतिप्रसवयोगिर्तौ' इति । एकपात् पङ्क्तिः १० । द्विपात् १०।१०॥ त्रिपात् १०।१०॥। चतुर्भिः स्वैरिति चतुष्पात् १०।१०।१०।। एकपात् त्रिष्टुर्पे ११।...... चतुष्पात् र्जगती १२।१२।१२।१२॥ ॥ ५ ॥ छन्द आर्षे पाँदः एकद्वित्रिमिरिति वर्तते । आर्षी गायत्री छन्दोजातिरेकेनाष्टकेन द्वाभ्यां चाष्टकाभ्यां त्रिमिश्चाष्टकैः पार्देर्भवति । चकारानुवृत्त्या स्वैश्चतुर्भिःपादैरि। एकपाँद् गायत्री ८। ॥६॥ छन्द आर्ष पाद इति । विराट्छब्देन पङ्क्तिरिभधीयते । वसुरविशब्दयोर्यासौ स्वाभिधयगता अष्टद्वादशसंख्या सा अभेदोपचारेणोच्यते 'वश्विनौ 'इति । एवमन्यत्रापि 'ईशेश्च' इत्यादौ^८ वाच्यम् । वाशब्दो दशकापेक्षया विकल्पार्थः । अष्टद्वादशसंख्यी च ही दशकी पादी आधीं पङ्क्तिच्छन्दोजातिर्भवति ८।१२। १०। १०॥ ७॥ छन्द आर्षे पादो निराडिति वर्तते । ईशैरिति त्रिषु बहुत्वं परिसमाप्यते । संनिकृष्टत्वात् । एवमश्वादौ वाच्यम् । ईशैरेकादशसंख्याकैश्विभिः पादैश्वकाराह्याक्षरैः स्वैश्वतुर्भिः पा(+दै)रार्षा पङ्क्तिच्छन्दोजातिर्भवति ११।११।११॥१०।१०।१०।१०॥॥८॥ छन्द आर्षे पाद इति वर्तते। अक्षे: रिवतुरगै: सप्ताक्षरेश्रिमिश्रवुर्भिः स्वैरिति च षडक्षरेश्रवुर्भिः पादैराषी आद्या गायत्रीच्छन्दोजातिर्भवति ॥ ७। ७। ७॥ ६। ६। ६। ६ ॥ ॥ ९ ॥ येयमश्रैः पादैरुक्ता गायत्री सा पादिनिर्वृत् द्रष्टव्या । पादेपादे " एकैकाक्षरापचयात् । वक्ष्यति च ' एकेनोना धिकेन निचृद्भुरिजी ' इति ॥ १०॥ छन्द आर्षे पाद इति वर्तते । वस्वोरष्टाक्षरयोर्द्धयोः पादयोः संबन्धिन प्रथमादिधान्नि प्रथम-द्वितीयतृतीयाख्ये धाम्नि स्थाने इनेन द्वादशाक्षरेण पादेन यथासंख्यं पुरःककुण-रेम्यः परा आर्षी उष्णिक् छन्दोजातिर्भवति । आदौ द्वादशकस्तदनु द्वावष्टकौ पादी पुरउण्णिक् । १२ । ८ । ८॥ मध्ये द्वादशक आद्यन्तयो रष्टक(कौ) ककुसुण्णिक् ८।१२। ८ ॥ अन्ते द्वादशक आदिमध्ययोरछकौ परोष्णिक् ॥८। ८। १२॥

१ निमृत् A; B; श्रिचित C; र नेनोशिणपुर: A; ३ दनेना A; ४ योगता A. प् Graphical representation of the other varieties of त्रिन्दुप् and जगती are dropped by me though given in the mss. ६ पद: A; B; ७ Graphical representation of the other varieties of गायत्री are droped by me. ८ ईशाझावी A; B; ९ संद्री च A; B. १० पादस्थित B; पादस्थिव A; ११ पादै: पादै: A.

नानुष्दुप् ॥ १२ ॥ वस्नां बृहतीनेन पुरस्तादुरःपथ्योपरिष्टाद्भ्यः ॥ १३ ॥ संतः पूर्वेनाः ॥ १४ ॥ वस्तूं दिशा च ॥ १५ ॥ वस्वोः पङ्क्तिरिनाभ्यां युगयुग्बहिराचादिषु संतःसतःसंस्तारप्रस्तारिवस्तारास्तारेभ्यः ॥ १६ ॥

॥११॥ छन्द आर्षे पादः प्रथमादिषाम्रीति वर्तन्ते। ख्योर्दादशाक्षरयोर्द्रयोः पादयोः संबन्धिनि प्रथमद्वितीयत्रतीयाख्ये धान्नि स्थाने स्वेनाष्ट्राक्षरेण पादेन आर्षी अनुष्टप् छन्दोजातिः ॥८।१२।१२॥१२।८।१२॥१२।१२।८॥१२॥ छन्द आर्षे पादः प्रथमादिधाम्नीति वर्तन्ते । वसूनामष्टाक्षराणां त्रयाणां पादानां प्रथमद्वितीयतृतीयचतुर्थाख्ये धाम्नि स्थाने इनेन द्वादशाक्षरेण पादेन यथासंख्यं पुरस्तादुर:पथ्योपरिष्टाद्भ्यः परा आर्षी बृहतीच्छन्दोजातिर्भवति। आदौ द्वादशकेन त्रिमिरपरैरष्टकैः पुरस्ताद्बृहती॥ १२।८।८॥ द्वितीयस्थानस्थितेन द्वादशकेन प्रथमतृतीयचतुर्थाश्च पादा अष्टाक्षराः उरोबृहती । ८।१२।८।८॥ तृतीयेन द्वादशाक्षरेण प्रथमद्वितीयचतुर्था अष्टाक्षराः पादाः पथ्याबृहती । ८।८।१२।८। चतुर्थेन द्वादशाक्षरेण प्रथमदितीयतृतीयाश्वाष्टाक्षराः पादाः उपरिष्टाद् बृहती ॥ ८।८।८।१२॥ १३ ॥ छन्द आर्षे पादो बृहतीति वर्तते । इना द्वादशाक्षरास्त्रयः पादाः सतःपूर्वा बृहतीच्छन्दोजातिर्भवति । सतोबृहती भवतीत्यर्थः १२।१२।१२॥ १४ ॥ छन्द आर्थे पादो बृहतीति वर्तते । चकारः सतःशब्दानुकर्षणीर्थः । वस् द्वावष्टकौ दिशो च दशको हो पादो इयमपरा सतोबृहती ॥ ८।८।१०।१०॥ १५॥ छन्दै आर्ष पाद इति वर्तते । आच आदिर्येषां ते आचादयः। आदिमध्यान्ताः इत्यर्थः। यर्क्चायक्च बहिश्च आद्यादयश्च तेषु वैस्वोर्द्वयोः पीँदयोः संबन्धिषु षटसु स्थानेषु यथासंख्यं श्थितास्यामिनाभ्यां पादाभ्यां सतःसतःसंस्तारप्रस्तारिवर्धतीरा-स्तारेम्यः परा आर्षी पङ्क्तिश्छन्दोजातिर्भवति । युगयुम्बहिराद्यादयो विभागेनो-च्यन्ते । वस्त्रोः संबन्धिनोर्युजोः १३ द्वितीयचतुर्थयोः स्थानयोरिनाभ्यां पादाभ्यां सतः-पङ्किः । ८।१२।८।१२॥ वस्त्रोः संबन्धिनोरयुजोः प्रथमतृतीययोरिनाभ्यामपरा सतःपङ्क्तिः १२।८।१२।८॥ वसुभ्यां बहिराचन्तयोरिनाभ्यां स्थिताभ्यां संस्तार-पङ्क्तिः । १२।८।८।१२ ॥ वस्वोरादिभूताभ्यामिनाभ्यां [प्रस्तारपङ्क्तिः । १२।

१ शत: A; २ वस्तोदिंग्स्याम् A; वस्तोदिंश्याम् B; ३ Both A and B drop these three words and combine Sutras 15 and 16 into one; ४ शतोऽशत: A; B; ५ अनेन A; B. ६ क्षेण्यर्थ: A; B; ७ छन्दार्व A; B; ८ युक्तायुक्त बहिश्च A; B; ९ वस्तायु A; वस्तायुक्त बहिश्च A; B; ९ वस्तायुक्त बहिश्च A; B; १० वस्तायुक्त वस

पिक्सिक्षेत्रास्याम् ॥१७ ॥ अक्षरपक्कितः शराः ॥१८॥ द्वौ वा ॥१९ ॥ पदात् पद्ध ॥२० ॥ युगरसौ त्रयश्च ॥२१ ॥ पध्यांष्ठकैः ॥२२ ॥ षड् विष्टारात् ॥२३ ॥ त्रिष्टुविनां बत्वारः ॥२४ ॥ जगती द्वौ त्रयश्च ॥२५ ॥स्वेषामादिमध्यान्तेष्वष्टकेनोभे प्रथक् पुरस्तान्मध्योपरि-

१२।८।८॥ वस्वोर्मध्यमूताभ्यामिनाभ्यां] विस्तौरपङ्क्तिः ८।१२।१२।८॥ वस्वोरन्तस्थिताभ्यामिनाभ्यामास्तारपङ्क्तिः ८। ८। १२। १२॥ ॥ १६ ॥ छन्द आर्षे पाद इति वर्तते । इनाभ्यां पादाभ्यामार्षी पङ्क्तिः छन्दोर्जाति-र्भवति । चकारात्रिजाभ्यां दशकाभ्याम् ॥ १२। १२। १०। १०॥ ।। १७॥ छन्द आर्षे पाद इति वर्तते । र्शराः इत्यत्र चतुर्षु बहुत्वं परिसमाप्यते । कथमेर्तत् १। यावर्ता प्रागुक्तं त्रिषु बहुत्वं परिसमाप्यत इति । उच्यते । द्वितीय-स्मिनध्याये पञ्चदशाक्षरा पङ्क्तिन काचिदुक्तेति चत्वारः शर्राः परिग्रह्यन्ते । चत्वारः पञ्चाक्षराः पादाः आर्षी अक्षरपङ्क्तिच्छन्दोजातिर्भवति । तथा चोक्तं भगवता पिङ्गलेन 'अक्षरपङ्क्तिः पञ्चकाश्चत्वारः' इति (३. ४४) ॥५।५।५।५ ॥ १८ ॥ छन्द आर्षे पादोक्षरपङ्क्तिः शैरा इति वर्तते । हो पञ्चाक्षरौ पादौ ' वा 'शब्दाच हो दशको आर्था अक्षरपङ्क्तिः छन्दोजातिर्भवति ॥५। ५। १०। १०॥ १९॥ छन्द आर्षे पादः पङ्क्तिः दीरा इति वर्तते । पञ्च दीराः पञ्चा-क्षराः पञ्च पादाः पदात्परा पङ्क्तिश्कृत्दोजातिर्भवति । पदपङ्क्तिर्भवतीत्यर्थः ५। ५। ५। ५ ।५॥ २० ॥ छन्दं आर्षे पादोऽक्षरपङ्क्तिः शैरा इत्यनुवर्तते । यगरती चतुष्कषट्की त्रयश्च शैराः पञ्चकाः पादाः आधी अक्षरपङ्क्तिश्खन्दोजा-तिर्भवति ॥४। ६। ५। ५ । ५ । १ ।। छन्द आर्षे पादः पङ्क्तिः पञ्चित्यनु-वर्तते । अष्टकैः पञ्चभिः पादैराषीं पथ्याशब्दात्परा पङ्क्तिः छन्दोजातिर्भवति । पय्यापङ्क्तिरित्यर्थः ॥८। ८। ८। ८। ८ । २२ ॥ छन्द आर्षे पादः पङ्क्तिर-ष्ट्रकेरित्यत्र वर्तते । षट् अष्टकाः पादाः आर्षी विध्टीरात्परा पङ्क्तिच्छन्दोजाति-र्भवति । विष्टीरपङ्क्तिरित्यर्थः ॥८।८।८।८।८।८। २३ ॥ छन्द आर्षे पादो-ष्टकैरिति वर्तते । इना (+ त्) द्वादशकाच्चत्वारोष्टकाः पादाः आर्थी त्रिष्टुप् छन्दोजातिर्भवति ॥ १२। ८। ८। ८। ८ । २४ ॥ छन्द आर्षे पादोष्टकैरिनादिति वर्सते । द्वाविनौ त्रयश्चाष्टकाः पादा आर्घी जगतीच्छन्दोजातिर्भवति ।।। १२।१२

१ पश्याष्टका: A: २ विनश्चत्वारश्च A: विनश्चत्वार: B: विना चत्वार: C: ३ त्रश्च B: C: ४ मध्यान्तेनाष्टकेनोभेन A: com. seems to drop उभे; ५ विष्टार o A: B: ६ याति o B: ६ सस्काश्याम् A: B: ६ सरा: A: B: ९ मेतवावता A: B: १० सरा A: B: ११ विस्तारा o B: ३

ष्टाज्योतिष्मत्यौ त्रिष्टुर्प्जगत्यौ ॥२६॥ पश्चिक एकस्मिश्छन्दः शङ्कुमती ॥ २७॥ वैद्यौ नवकौ षट्कश्च ऋँङ् नागी ॥ २८॥ त्रिपादूनमध्या पिपी-छकमध्या ॥ २९॥ यवमध्यान्यथा ॥ ३०॥ एकेनोनाधिकेन नि

८। ८। ८। २५ ।। छन्द आर्षे पाद इति वर्तते । स्वेषां यथासंख्यमेकादशकानां तथा द्वादशकानो त्रयाणां पार्दानां संबन्धिष्वादिमध्यान्तेषु यथाक्रममध्यकेन पृथग विन्यस्ते पुरस्तान्मध्योपैरिष्टाज्ज्योतिर्धात्यार्थौ त्रिष्ट्रपुजगत्यौ छन्दोर्जाती भवतः । अतो विभज्यते । स्वेषामेकादशकानामादावष्टकेन पुरस्ताज्ज्योतिष्मती त्रिष्द्रप् । ८। ११। ११। ११ ॥ खेषामेकादशकानां मध्ये (+ अष्टकेन भैध्ये) ज्योति-ध्मती त्रिष्टुप् ११। ८। ११। ११ ॥ पुनरिष मध्येऽष्टकेन सैव ११। ११। ८। ११ ॥ स्वेषामेकादशकानामन्तेऽष्टकेन उपरिष्टाज्ज्योतिष्मती त्रिष्टुप् ११। ११। ११। ८ ॥ स्वेषां द्वादशकानामादावष्टकेन पुरस्ताज्ज्योतिष्मती जगती ८। १२। १२। १२ ॥ स्वेषां द्वादशकानां मध्येष्टकेन मध्येष्योतिष्मती जगती १२। ८। १२। १२ ॥ पनरपि मध्येष्टकेन सैव १२। १२। ८। १२॥ स्वेषां द्वादशका-नामन्ते अष्टकेन उपरिष्टाज्ज्योतिष्मती जगती । १२। १२। १२। ८॥ २६॥ छन्द आर्षे पाद इति वर्तते । पैश्चैकग्रहणमादेन्यूनतोपलक्षणार्थम् । एकस्मि-नैपैश्चके आदिन्यूनतायां शेङ्कुमती नामच्छन्दोशाँतिर्भवति । च्छन्द इति वर्त-माने पुनश्छन्दोग्रहणं विस्पष्टार्थम् ॥ ५। ६। ६ ॥ २७ ॥ छन्द आर्षे पाद इति वर्तते । आद्यो द्वो नवको षडक्षरश्च एकः पादो यस्याः सा ऋङ् नागी नाम मवति (९। ९। ६) ।। २८ ।। त्रयः पादा यस्याः सा त्रिपादिति । संख्या (+ सु) पूर्वस्य (पा० ५.४.१४०) इति अनुलोपः । ऊनमध्या । स्वस्पाक्षरद्वि-तीयपादेत्यर्थः। एवंविधा ऋकं पिपीलकमध्या वेदितव्या॥ ८।५।८ ॥ २९॥

१ त्रिष्ठ्यजात्यों dropped in A and B; २ प्रज्ञेस C; ३ The whole Sutra is dropped in A and B (text); ४ औद्वानी C. But this is due to a worng deciphering of the original letters ऋङ्नानी in the palm-leaf ms. ५ Words सिच्युरिजों are not copied in A; mere dashes are given in their place. ६ प्रदानां A; B; ७ मध्येपरि० A; B; ८ ज्योतिष्मावाष्यों A; B; ९ जातीभें 0 B; जातिभें 0 A; १० These two words are dropped in the mss; ११ प्रजेस A; B; १२ प्रजेस A; B; १३ पंत्रमती A; B; १४ जातीभेंवति A; १५ रिसं A; B.

चृभ्दुरिजी ॥ ३१ ॥ द्वाभ्यां विराट्स्वराजी ॥ ३२ ॥ आद्यात् सन्देहे देवतादि भिश्चावगतिरिति ॥ ३३ ॥

इति जयदेवछन्दसि तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

अन्ययेत्यस्य पूर्वापेक्षया मध्यस्यूळत्वमर्थः । सैवै त्रिपात् ऋँक् प्रथमतृती-याभ्या द्वितीयपादस्याधिकाक्षरत्वे यवमध्या भवति । ८। ९। ८ ॥ ३० ॥ एकेन ऊनेन अधिकेन च यथासंख्यं निचृम्दुरिजी भवतः॥ ३१॥ ऊनाधिकेनेत्येव । द्वास्थामूनाधिकाम्यां यथासंख्यं विराट्स्वराजी भवतः ॥ ३२ ॥ यत्र षङ्विँदी-तिसंख्योक्षरकोर्द्धास्तत्र सन्देहः । सं कि धात्रीयायास्त्रिपादो एकः पादः स्वराट्त्वमापन्नः अथ चतुष्पादार्जुषी उष्णिग् विराट्त्व-मिति सन्देहे सित तस्या ऋचो विवादास्पदीमूतायाः आद्या पूर्वमवस्थिता ऋग्या तस्यां चेद् गायन्याख्यं छन्दो दृश्यंते इन्ते तर्हि स्वराट्लमापन्ने षड्विंशतिसंख्य-स्याक्षरकोशीस्य । अथ चेदाद्याया ऋच उष्णिगारव्यच्छन्दो दुश्यते एवं तर्हि विराट्त्वमानीतं तदेव षड्विंश्चतिसंख्यस्याक्षरकोर्शस्य अभ्युपगन्तन्यम् । गायन्या-दीमां सप्तानां च्छन्दसां देवताः क्रमेण अग्रिसवितृसोमबृहस्पतिमित्रावरुणेन्द्रविश्वे-देवाख्याः। अत्रापि तचेत्सूक्तं अभिदेवताकं तदानीं विवादास्पदीभूता षड्विशैत्य-क्षरा ऋग् गायन्त्रेय भवेत् । तस्याः खल्विप्रभक्तित्वात् । एवमुण्णिगादिष्वपि वाच्यम् । आदिग्रहणेन गोत्रस्वरवर्णादेः परिग्रहः । आमेवेश्यगोत्रा गायत्री । कारयपगोत्रा उष्णिक्। गर्गगोत्रा अनुष्टुप्। वसिष्ठगोत्रा बृहती। भृगुगोत्रा पङ्क्तिः। कुत्सगोत्रा त्रिष्टुप्। भरद्वाजगोत्रा जगती। स्वरः षड्जादिक्रमेण गायन्यादिषु गुक्कश्च वर्णः । इतिशब्दोऽध्यायपरिसमाप्ति द्योतयति । ३३ ॥ [इति] महमुकुलकात्मजहर्षटविरचितायां जयदेवच्छन्दोविवृतौ तृतीयोऽध्यायः ॥३॥

१ Letters द्वास्यां वि not copied in A; mere dashes are given in their place. २ देवताभिश्चाव० B. देवताभ्रक्षाव० C; ३ सैव A; B; ४ त्सक् A; B. ५ विंसति A; B; ६ कोसस्त् B; ७ चायः जुभी A; B; ८ दृस्यते A; B; ९ तहन्त B; १० कोसस्य A; B; ११ षड्विंसत्य० A; खड्विंशत्य० B.

अथ चतुर्थोऽच्यायः॥

लौकिकं च ॥ १ ॥ षर्तुर्यम् ॥ २ ॥ ऐकैकवृद्धाश्च ॥ ३ ॥ गायञ्युष्णि-गनुष्टुप्बृह्तीपक्कित्रिष्टुमः जगतीशक्वर्यष्टिधृतीनां पृथक् पूरो परातितः ॥ ४ ॥ कृतिः प्राविसँमभ्युदश्च ॥ ५ ॥ झन्तान्तरादिगुरुमिः सोद्धिलैः सप्तमिर्गणेर्गुरुणा। आर्यार्थः नात्रायुजि जेः षष्टोऽयं नलघुकौ वा ॥ ६ ॥

एवं प्रथमाध्यायेन वृत्ताङ्गत्वेनोपयुज्यमानः संज्ञासंज्ञिसंबन्धः प्रदर्शितः। द्वितीयतृतीयाभ्यां वैदिकं छन्दोऽभिहितम्। इदानीं लौकिकं छन्दः आचष्टे ॥ चकारेणार्षमिति प्रत्यवमृष्य (श्य) ते । लोके विदितं लौकिकम् । आर्षे च लौकिकं च छन्दोऽधिकृतं वेदितव्यमाध्यायपरिसमाप्तेः ॥ १॥ षडक्षरस्तुर्यः पादो यस्य तदिदं षट्तुर्ये गायत्र्यम् ॥ २ ॥ एकैकवृद्धाश्च तुर्याः पादा येषामुष्णिगादीनां विर्हातेश्छन्दसां तानि च च्छन्दांसि ॥३॥ स्त्रद्वयं निराकाङ्क्षीकर्तुमाह। षट्तुर्यमिति गायत्री व्याख्याता तद्वर्जमुणिगादीनि छन्दांसि क्रमेणेकैकाक्षराभिष्टद्वतुर्याणि। बगत्यादीनां तु एकैका(+ भि) वृद्धतुर्याणां पृथग् विन्यस्तानां परा परा अतिशब्दात्परा विशेषा । तत्संशकानि च छन्दांसि भवन्ति । जगती अतिजगती । बाक्वरी अतिशक्वरी । अष्टिः अत्यष्टिः । धृतिः अतिधृतिः । ४ ॥ कृतिरिति संज्ञा छन्दसः । प्राविसमस्यदश्च परा कृतिः तत्संज्ञकानि च छन्दांसि भवन्ति । कृतिः । प्रकृतिः । आकृतिः । विकृतिः । संकृतिः । अभिकृतिः । उत्कृतिः इति । गाय-त्र्यादीनामेकविंशतेः प्रस्तार्रः-॥५॥ आर्यालक्षणान्याचष्टे । सप्तर्मिर्गणैः गुरुल्घुविन्यासदेहै: १ गुरुणा चैकेन आर्यायाः अर्घे भवति । किविशिष्टै: । द्यन्तान्तरादिगुरुभिः द्वी चान्तश्च अन्तरश्च आदिश्च ते द्यन्तान्तरादयः गुरूच गुरुश्च गुरुश्च ते गुरवः तैद्यन्तान्तरादिगुरुभिः । कीद्दशैः । सोद्धिलै: । उद्धिसंख्याकाश्चत्वारो ला उद्धिल: । सह तैर्वतन्त इति सोद-धिलै: । अत्र आयार्घे अयुजि विषमे गणे प्रथमतृतीयपञ्चमसप्तमाख्ये जकारो न मध्यगुरुर्न भवतीत्पर्थः ॥ द्यन्तान्तरादि इत्यादिना द्विगुरुत्वादिरूपत्वे प्राप्ते नियमार्थिमिदं वचनम् । अयं च षष्ठो गणो जकार एव वेदितव्यो नैनिय-रूपः । षष्ठोऽयमिति नियमात् द्विगुरुत्वादिवत्सोद्धिलत्वस्य जकारेण बाधायां

१ षट्तुर्थों मेक्केक A; Sūtra 3 is dropped in O; २ पृथक् परातित: O; ३ कृति: dropped in A and B; ४ प्राविषम o A; ५ य: O; ६ विसंतेच्छन्दसां A; B; ७ निराकाषींत कर्तु o A; B; ८ I am dropping this. ९दोहै: A; B; १० नान्योक्प: A.

म्ले लात्मदं द्वितीयात्मयमात्मरकेऽथ विषयमुजि चरमे ॥ पश्चो लांचे पु त्रिषु पादो भवति भवति तु पथ्या ॥ ७ ॥ विपुला तु यान्यथा पादभाक् जकारी द्वितीयकचतुर्थों ॥ गुरुमध्यगी भवेतां भवेत्तदा सर्वतश्चपैला ॥ ८ ॥ अर्थे यद्भिमे लक्षणं भवेत्केवले तु चपलायाः ॥ मुखचपलासी गदिता शेषे पूर्वोक्तलक्षणिका ॥ ९ ॥ पूर्वार्थं पूर्वसमं; चपलाया लक्षणं

प्राप्तायां प्रतिप्रसवार्थमिदं वचनम् । वाराब्दः पक्षान्तरं द्योतयति । नलघुकौ वा पक्षे षष्ठी गणी वेदितव्यः। प्रस्तारः ॥ ६ ॥ षष्ठ इति वर्तते न्छे चतुर्रुघी षष्ठे गणे 'न्छे छात्पदं द्वितीयात्प्रथमात्परकेथविषयं 'इत्यस्मिन् ' वि 'इत्ययं यो द्वितीयो लघुः तस्मात्पदमारम्भणीयम् । न्छे लात्पदमिति वर्तते । अथानन्तरं परके सप्तमे गणे 'युजिन चर 'इत्यस्मिन न्हें ' य ' ईत्येतस्माल्लघोः प्रथमात्पदमारम्भणीयम् । न्हे लात्पदं ष्रथमादिति वर्तते । चरमे द्वितीयार्षे विषयाः शब्द(+ स्पर्श)रूपरसगन्धमेदेन पञ्च योजन यक तैर्युक संबन्धो यस्य तिस्मन् न्ले लघुचतुष्टयरूपे पञ्चमे गणे 'षष्ठो लाद्येषु त्रि (+षु) पादो भवति भ' एतिसम् लात्प्रथमान्द्रकारात्पदमार-म्मणीयम् । प्रथमार्धवत् द्वितीयेऽप्यधे षष्ठस्य गणस्य द्विरूपताया प्राप्तायामयमप-वादः । चरमे द्वितीयेऽर्धे षष्ठो गणो लघुरेव भवति रूपान्तरेण नावतिष्ठत इत्यर्थः । प्रथमेषु त्रिषु गणेषु द्वयोरप्यर्थयोः ^६ 'न्छे लात्पदं द्वितीयात्' तथा 'षष्ठो लाद्येषु त्रिष' इत्येतेष गणेषु पादो यतिर्भवति । पथ्या नाम सा आर्या भवति । तु शब्दः पनर्थे ॥ ७ ॥ अन्यया याँ पादमाक्सा पनः विपला नाम आर्या । 'अन्यथा' इत्यस्यायमर्थः। प्रथम एवाधं प्रथमेष त्रिष गणेष पादो द्वितीयरिमन्नेव वाधं यो वापि भूते (?) लक्षणे प्रथमार्थे त्रिषु गणेषु न विरामः कृतः। द्वितीये तु ' गुरु-मध्यगौ भवेताम् ' इत्यत्र कृतः । गुर्वोर्मध्यं गुरुमध्यं तद्गच्छत इति गुरुमध्यगौ । ि जैकारी द्वितीयकचतुर्थीं यदा गुरुमध्यगी भवेतां तदा सर्वतश्चपळा सर्वचपला नाम आर्यामेदो भवेत्।] चपलायाः प्रस्तारः॥८॥ चपलाया लक्षणं गुरमध्यगौ द्वितीयकचतुर्थौ गणौ जकारावित्येवं रूपं यस्या अग्रिमे केवले प्रथम एवार्घे भवेदसौ भुँखचपला नाम आर्या गदिता। शेषे द्वितीय पूर्वोक्तं यत्सामा-

१ लोप्नेत्ये D. v. 2; २ श्रफला A; words from सदेतां to चपला in v. 8 bare dropped in C and also in com. ३ Hereafter garphical representation is dropped by me; ४ विक्लेत० A; B; ५ दिल्पायां A; B; ६ त्यधेये B; ७ या dropped in A; ८ यो चापिभूते A; योचीपिभूते B; ० Portion within brackets is conjectural. १० मिदिताशेषेचपला A; B.

निरवशेषम् । पाश्चात्यमध्माश्रित्य वर्तते जघनचप्रश्चायाः ॥ १० ॥ आर्यायाः पूर्वार्धे यदुक्तमत्रादितो मया छक्ष्म । गीति गीतिविधिविदो वदन्ति संवीक्ष्य तदितरत्रापि ॥ ११ ॥ आर्योद्वितीयदछभवछक्ष्म प्रतिनियतमवगन्य । उभयत्राप्युपगीति वदन्ति यैत्यंशकैर्गदितैः ॥ १२ ॥ आहितविपर्ययार्थे शक्छेद्वयजनित्रक्ष्प या । उद्गीतिः सोद्गीता नानायत्यंशभेदतस्तद्वत् ॥ १३ ॥ गुर्वन्ताष्ट्रमगणमागार्था पूर्वार्धसदश्चन्तै छद्वितया । आर्थेरार्थागीतिर्गीता संगीतंगीतिमिर्गीतिविधी ॥ १४ ॥

न्यलक्षणं तद्विचते यस्याः सा तथा । मुखचपला इत्यस्या अभिधानं मुखे प्रारम्भे द्वितीयचत्रर्थगणयोर्ग्रहमध्यैर्गयोर्जकारस्य संनिधानात् । मुखचपलायाः प्रस्तारः ॥९॥ चपेळीयाः निरवशेषं सकलं लक्षणं जघनचपलायाः पाश्चात्यं द्वितीय (+मर्घ-) माश्रित्य वर्तते । तत्र द्वितीयचतुर्थीं गणौ गुरुमध्यगौ जकारौ भवत इत्यर्थः। पूर्वार्ध पूर्वेण 'द्यन्तान्तरादि' इत्यनेन सामान्यछक्षणेन तुस्यं अर्धम् । प्रस्तारः ॥ १० ॥ मया छन्दर्भेता आदितः प्राक् अत्र आर्यायाः पूर्वार्धे यछक्ष्म लक्षणं षष्ठस्य गणस्य द्विरूपत्वं तदितरत्रापि द्वितीयेऽप्यधें संबीक्ष्य निरीक्ष्यें गीतिविधिज्ञाः गीत्यपगित्यद्गीत्यायांगीतिविधानाभिगीतिनो गीतिमार्याविशेषं प्रस्तार: ॥ ११ ॥ आर्याया: द्वितीयार्घे मवं यहास्म ' षष्ठो छ ' इति तत् उमय-त्रापि द्वयोरप्यर्धयोरवगम्य निरीक्ष्ये उपगीति वदान्त । कीदृशं तत् । प्रतिनियतं द्वितीय एवार्षे नियोजितम्। आद्येषु त्रिषु पादः इत्यादिकाभिर्यतिभिः सप्तिमिर्गणैः दृक्यन्तान्तरादिगुरुरूपैः पूर्वमाभिहितैः करणभूतैः ॥ प्रस्तारः ॥ १२ ॥ या एवं प्रकारा सा उद्गीतिरुद्रीता कीर्तिता। कासी। आहा। आहितत्यादि। आहित उत्पादितो विपर्ययो द्वितीयार्घ प्रथमे कृतं प्रथमार्घ च द्वितीयीकृतं यस्य तथाविधं यत्तदार्यारीक लद्वयं तेन जनितं संपादितं रूपं यस्याः सा । तथा तद्व-दिति उपगीतिवत् नानायत्यंशभेदात् ॥ प्रस्तारः ॥ १३ ॥ पापेम्य आरात् याताः द्रादपगताः आर्याः तैरार्थेरेवांविधा आर्यागीतिर्गीता । किविशिष्टा । प्रागुक्ताम्यः आर्याभ्यः अस्या विशेषमाह । गुरुरन्तो यस्य तथाविषमष्टमं गणं मजतीति ।

१ चपलाचा: A; २ आर्यांचा: A; ३ मझादितो० A; मितरत्र प्रथमतो D. v.49; ४ जत्यं० B; C; ५ सक्तलद्वय A; B; C; ६ गुर्वन्तामष्टम A; ७ सक्तल A; ८ आर्थेरायां०A; ९ संगीति A; सद्गीत B; C; १० मध्यमयो० A; मगयो० B; ११ dropped in A; १२ छन्दरमृता A; B; १३ नियोष्य A; नियोज्य B; 18 it निरीध्यःनिरीक्ष्य ? १४ नियोष्य A; नियोज्य B; १५ दितीयाकृतं A; दितीयां० B. १६ सकल A; B.

वैताहीयं स्नीनेधनाः। षडयुक्पांदोष्टी समैश्वलः ॥ न समोऽत्र परेण युज्यते । नैताः षद् च निरन्तरा युजोः ॥ १५ ॥ योर्वन्ते शेषपूर्वसाम्याद् । औपच्छैन्द्सकं वदन्ति सन्तः ॥१६॥ आपातिलका भवतीयं । तिन्नधने सबती भपरी गौ ॥ १७ ॥ पूर्वः सह पञ्चमेन चेत् । प्राच्यवृत्तिरयुजौ तु

मुओ ग्वि:। तथा आर्यापूर्वार्धेन षष्ठस्य गणस्योभयरूपत्वेन सदुशं तुल्यं शर्केल-द्वितयं यस्याः सा तथा । किंविशिष्टेरार्थैः । गीतिविधौ आर्यागीतिकृतौ संगीता कीर्तिवा गीतिः यैस्तादुरौस्तस्या हि द्वितीयमधे प्रथमार्धसदुरामिति मनसि कुत्बोक्तम् । गीतिविधौ सं(+गीत)गीतिभिरिति ॥ प्रस्तारः ॥ १४॥ आर्या-कक्षणानां विवृतिः समाप्ता ॥ एवमार्यालक्षणान्युक्त्वा संप्रति वैतालीयलक्षणान्या-च्छे ॥ वैताछीयं नाम मात्रावृत्तं भवति । किं तद्दैताछीयम् । यस्यायुक् प्रथम-तृतीयाख्यः पादः षळ्ळः षण्मात्रात्मकः समश्च द्वितीयचतुर्थात्मकारव्यः पादोऽष्ट-मात्रात्मकः । लशब्दों मात्रोपलक्षणार्थः । किंविशिष्टाः । व्यनिधनाः । रश्च ल्च ग् च ते र्ला:। निधने अवसाने भवा नैधनाः र्ला नैधना यासां तास्तथोक्ताः। अत्र वैतालीय समो दितीयादिर्मात्रात्मक परेण तृतीयादिना न युज्यते मिश्रीभावं नोपयाति । युजोः द्वितीयचतुर्थयोः पादयोरेताः षण्मात्रा निरन्तरा व्यवधानेशून्याः ळबुक्त्या एव न कार्या इत्यर्थः ॥ प्रस्तारः ॥ १५ ॥ साधवः औपच्छन्दसकं नाम वैतालीयमेदं वदन्ति रेफयकारावन्ते यदि । अवधिष्टं कीटुँगित्याह । शेषपूर्वसा-म्यादिति। पूर्वे 'षडयुक्पादोऽष्टौ सर्मश्च लः' इति अनेन साम्यं पूर्वसाम्यं शेर्ष-स्यावारीष्टेस्य पूर्वसाम्यं शेषेपूर्वसाम्यं तस्मात्॥ प्रस्तारः॥ १६॥ शेषेपूर्वसा-म्यादिति वर्तते । तेषां चे युगयुजां यथाक्रमं द्वितीयचतुर्थप्रथमतृतीयरूपाणां पादानां निधनेऽवर्धाने भकारात्परी गुरू भवतः। इयमापातल्विका नाम वैतालीय-मैदो भवति । कस्मात् । शेषपूर्वनाम्यात् ॥ प्रस्तारः ॥ १७॥ ' न समोऽत्र परेण युज्यते 'इति अस्यायमपनादः 'पूर्वः सह पञ्चमेन चेत् ' इति। पूर्वश्चतुर्थो मात्रात्मकः पञ्चमेन सह यदि संबन्धमुपैति प्राच्यवृत्तिर्नाम वैतालीयमेदो भवति । अयुजी तु प्रथमतृतीयपादी पूर्ववत् वैतालीयवत् भवतः। तत्र हि न समः परेण

१ पादेशों A, B; C; but D. v. 54 agrees with com. whose reading is adopted in the text. समे च छ: A; D. v. 54; २ थोवातिशेषमूर्धना० A; ३ औपच्छन्दसिकं D. v. 60; ४ सक्क A; B; ५ थान्यस्त्या A; धान्यस्त्वया B; ६ सिष्टं A; B; ७ गीहृगि० B; ६ समक्ष A; B; ९ सेष A; B; १० सिष्ट A; B; ११ जा A; B; १२ ब्ह्याने A; B.

पूर्ववेत् ॥१८॥ उदीच्यवृत्तिस्त्वयुग्मयोः पूर्वश्चेद्धेष्ठवकस्तृतीययुक् ॥१९॥ यथास्वमाभ्यामयुग्मयोः । युग्मयोश्च भवति प्रवृत्तकम् ॥२०॥ अस्य युग्मजनितापरान्तिका ॥२१॥ तथौजजा चारुहासिनी ॥२२॥ द्विक-विहेतवसुलघुरचलघृतिरिह् ॥२३॥ मात्रासमकं ल्वमं गन्तेम् ॥२४॥ अष्टाभ्यो गाद्या उपचित्रा ॥२६॥ जो न्छी च तोयधे विश्लोकः ॥२६॥

युज्यते । प्रस्तारः ॥ १८ ॥ अयुग्मयोः प्रथमतृतीययोः पूर्वो द्वितीयः एकमात्रः तृतीयेन योगं संबन्धमुपैति चेत् भवति उदीच्यवृत्तिर्नाम वैतालीयभेदः। प्रस्तारः ॥ १९ ॥ आभ्यां प्राच्यवृत्सुदीच्यवृत्तिभ्यां करणभूताभ्यां यथास्वं पूर्वः पञ्चमयुगिति युग्मयोर्द्धि (+ती)यचतुर्थयोः द्वितीयस्तृतीययुगितिचायुग्मयोः प्रथम-तृतीययोः पादयोः सतोः प्रवृत्तकारव्यो वैतालीयभेदो भवति । प्रस्तारः ॥ २० ॥ अस्य प्रवृत्तकस्य युग्माभ्यां द्वितीयचतुर्थाभ्यां पदाभ्यां जनिता अपरान्तिका नाम वैताँळीयमेदो भवति । चतुर्ष्विप पादेषु चतुर्योऽस्याः पञ्चमेन युज्यत इत्यर्थः । प्रस्तारः ॥ २१ ॥ तथा तेनैव प्रकारेण प्रवृत्तकस्य ओजाभ्यां प्रथमतृतीयाभ्यां पादाम्यां जाता चार्रहीसिनी नाम वैतालीयभेदो भवति । पीदचतुष्टयेऽप्यस्याः द्वितीयस्तृतीयेन युज्यत इत्यर्थः । प्रस्तारः ॥ २२ ॥ वैतालीयविवृतिः समाप्ता ॥ द्विकन विहेता द्विकविहेताः द्विगुणिताः इस्यर्थः। वसुसंख्याका अध्ये छघनो वसु-लघवः द्विकविहता वसुलघवो यस्यास्तादृगिह छन्दःशास्त्रेऽचलैर्धृतिर्नाम वृत्तजा-तिर्भवति । प्रस्तारः ॥ २३ ॥ द्विकविह(ँ +त) वसुल्घुरिति वर्तते । मात्रासमकं नाम वृत्तं भवति। किविशिष्टं ब्नवमं लघरेव नवमो यस्य तत्त्रथा। अचलेर्धतौ ऋजुरूपा लघवः । इत आरभ्य लघुराब्दो मात्रालक्षणार्थोऽनङ्गकीडा-दीन्वर्जिथित्वा द्रष्टव्यः । तथा गन्तं गृहरेवान्तो प्रस्तारः ॥ २४ ॥ मात्रासमकस्य भेदानुपैर्देशयति । अष्टाभ्यो मात्राभ्यः परं मात्राः गुर्वादिकाः यदि भवन्ति उपचित्रींनाम वृत्तं भवति । कीदुशी । द्विकविहेतीवसुलघुः। प्रस्तारः ॥ २५ ॥ तोयाधिसंख्याभ्यः चतुभ्यों मात्राभ्यः परो जकारो वा नळवकौ

१ पूर्वम् C; २ पूर्वश्च लघुकः A; ३ वथाश्वमाभ्यामयुग्मयोश्च० A; ४ विहित A; ५ गतम् A; ६ गाद्यावुप० A; मात्रा उप० C; गोल्यावुपिचत्रा Narayana on VB. 2. 36; ७ ग्ली C; ८ तोयथिवि० A. ९ अपरान्तका A; १० लीयदो B; ११ हासनी A; १२ पदे चतुष्टये B; १३ हितीयं ए० A; १४ विहिता A; B; १५ शंख्याका A; B; १६ वृत्तिः A; B; १७ वृत्ती A; १८ यस्या A; B; १९ नुदर्शयित A; २० चित्रमान A, चित्रमान B; २१ विहित B.

तद्द्वितयाद्वानवासिकायाः ॥ २० ॥ सैस्र्य द्वितयादुद्वेश्वित्रा ॥ २८ ॥ समनन्तरिनगंदितलक्षणभाक् मात्रासमादि-पादाकुलकम् ॥ अत्रिदितवृत्तपरिमापरिगतं मुनिनाभ्यधायि पादाकुलकम् ॥ २९ ॥ द्विदेनान्यष्टी दीर्घाण्यर्धे यस्याः सोक्तानङ्गकीडा ॥

र्शेकलमपरमपि सलिलनिधिगुणितवसुलघुकसुपरिघटितपद्विस्ति॥३०॥

वा विश्लोको नाम वृत्तं भवति । कीदृशः । द्विकि विह्तवसुळ्युः । प्रस्तारः ॥ २६ ॥ तद् द्वितयाद्वदिविद्वतयाद्वशभ्यो मात्राभ्यः परो जकारो नळ्युकौ वा वानवासिकायाः भवतः । किंभूतायाः । दिकि विह्तवसुळ्योः । प्रस्तारः ॥२७॥ उद्धे विद्वान्याम् दर्शस्यो मात्राभ्यः परः सकारश्चकारात् जो न्ळौ (+ वा) यदि भवान्ति चित्रानाम वृत्तं भवति । कीदृशी दिकि विह्तवसुळ्युः । प्रस्तारः ॥ २८ ॥ मुनिना भगवता पिङ्गळेन एवं विधं पादाकुळकं नाम वृत्तमभ्यभ्यायि उक्तम् । किंभूतम् । समतन्तरे स्थादि । समनन्तरि मात्रास्मकादीनां पादास्ते नाकुळं व्यातं अतएव अविदिते त्यादि । परिमाणं परिमा । वृत्तस्य परिमा वृत्तपरिमा । व्याकुळत्वाज्ञागिति बुद्धावनुपारोपाँ द्विदित्तां अज्ञाता या सा वृत्तपरिमा तया परिगतं व्यातम् । अत्र संग्रहश्लोकाः ।

चित्रा मात्रासमा वाद्यो; विश्वीको वोपचित्रका । दितीयोऽपि; ततो मात्रासमकं वानवासिका ॥ १ ॥ उपचित्रा च विश्वोकश्चतुर्थों हिः कृतिष्क्रल । इति पादाकुलास्यत्वमज्ञवीदस्य पिङ्कलः ॥ २ ॥ दृष्ट्वोदाहरणं छस्दस्कारोक्तमिति कीर्तितम् ।

नियमात्ततुः; दृश्यन्ते बह्वयो ह्यस्य भिदो यतः ॥ ३ ॥

इति । प्रस्तारः ॥ २९ ॥ अनङ्गन्नीडा उक्ता । काँ इत्याह । यस्या अर्थे अष्टी दीर्घाणि । किंभृतानि । द्विष्नानि । द्वाभ्यां हन्यन्ते गुण्यन्ते इति । घन्नार्थे कविधानमिति कप्रत्ययः । द्विन्नानि । षोडश्च गुँरूणीत्यर्थः । अष्रसमि शैकलमर्थे कीहिगत्याह । सिल्निनिधाति । सिल्लिनिधाणिता अतु-

र सक्ष द्वितवसुदिधिस्तु चित्रा A; २ विद्याo A; ३ दीर्घान्यथें A; ४ सक्छ० A; B; अःभुजदिश्रिक्षे A; B; ६ रोतादिविदिति A; B; ७ या A; B; ८ सक्छि। B; ९ सक्छ० A; B;

गुरुकिनधननवकसिहतक्वतिलर्घुविरिचतशकैलभुदित्रिचिरा। गीत्यार्थाचलभुतिरिहपैतेः शिखा-चूलिके त्वनन्तरजे ॥ ३१ ॥ लोक्षे (+र) गुरुलघुरिहता गुरवो वर्णा दले गुरवः ॥ ३२ ॥ इति जयदेवच्छन्दिस चतुर्थोऽध्यायः॥

र्गुणिताः ये वसुसंख्याका अष्टी लघवस्तैः सुपरिघटिता सुष्ठ योजिता पदिवस्तिः षद्यसरणं यस्याः सा तथोक्ता । एवं द्वितीयमधे द्वात्रिशता लघुमिः संपद्यते । प्रस्तारः ॥ ३० ॥ अतिरुचिरा नाम वृत्तं भवति । किविशिष्टा । गुरुकैनिधने-त्यादि । गरको निधनं यस्य तथाविधो यो नवकस्तेन सहिताः क्रीतिरिति विशैति-संख्यात्मका ये लघनस्तैर्विरिचतं शॅकलमधे बिमतीति । विवप् । सा तथोका । अष्टाविश्वत्या लघुमिरन्त्येर्न गुरुणा च विरचितं दर्लं बिभर्तीत्यर्थः । जयदेवस्य या अचलपृत्यनङ्गन्नीडातिषाचिरास्ता यथान्नममहिपतेर्भगवतः पिङ्गलस्य गीत्या-र्याशिक्षाचूलिका मताः । प्रस्तारः ॥ ३१ ॥ (+अक्षः)रै "रीहता लो मात्रा गुरवो भवन्ति । गुरुरहितास्तु वर्णा भवन्ति । लघुरहिताः पुनैर्मीताः दले अधि स्रति गुरवो भवन्ति । पेथैयार्यायाः इदं द्वितीयमर्थम् । मात्राः सत्तविशतिः अक्ष-राणि च विधातिस्तै रहिताः शूर्रेयाः मात्राः सप्तिवशतिसख्याः सप्त गुरवो भवन्ति। सैर्त्तिभिर्गुरभिर्विरहिताः र्र्यून्याः मात्राः विश्वतिर्वणी भवन्ति। पारिशेष्याछ-घूनां लामः । यतः सत गुरून् पातियत्ना निशतेवीमयस्यादेशे लघवो भवन्ति तांश्च त्रयोदैशं लघून् सत्विंशतेर्मात्राभ्यः पात्रियता मुस्यन्ते मात्राश्चतुर्दश । तासां दले अर्धे सति द्वितीयेनीपि प्रकारेण गुरवो लभ्यन्ते । प्रस्तारः ।

इति भद्दमुकुलात्मजहर्षटविरचितायां जयदेवच्छन्दोविवृतौ चतुर्थोऽध्यायः ॥

50

१ लघुकिवर o C; लघुकसुबिरचितदल o A; B; २ मूलिते C; ३ गुरुरिहताः स्वा मात्रा वर्णा गुरुविता लघवः A; B; ४ गुरुको निधने B; ५ स्वित्तर्गते A; B; ६ विंसिते A; B; ७ सकल o A; B; ८ रन्तेन A; B; ९ सिखा A; B; १० विंसित B; ११ प्रनन्मात्राः B; १२ अथ A; B; १३ गुरुरिहताः पथ्या o A; B; १४ विंसित A; B; १५ स्तन्याः B; १६ सिमितः B; १७ त्रयोदस B; १८ दशर्षे A; दसअर्थे B; १९ नाधि B;

पश्चमोऽध्यायः ।

वृत्तम् ॥ १ ॥ सममर्थसमं विषमं च ॥ २ ॥ ग्लौ समीन्यनुष्टुमीति ॥ ३ ॥ छगौ प्रमीण्यनन्तरम् ॥ ४ ॥ अन्यद्तो हि वितानम् ॥ ५ ॥ नाद्यात्तमे योऽम्बुंचैर्वक्त्रम् ॥ ६ ॥ युक्पाद्योर्जकॉरेण वक्त्रं पथ्येति संक्षितम् ॥ ७ ॥ जेनायुजोरुंदाहृता विपरीतादिरेषास्मिन् ॥ ८ ॥ वक्त्रं तदेव चपछा यद्योजयोर्नकारः स्यात् ॥ ९ ॥ छघुसप्तमयुग्मा या विपुछा सा

एवमार्यांवैतालीयादिभेदानभिधाय संप्रति समार्धसमिवषमञ्जानि क्रमेणो-पदर्शयितुमाह । इत्तमित्यधिकृतं वेदितव्यमाँसमाध्यायपरिसमाप्तेः । गुरुख्यु-नियमात्मकं वृत्तम् ॥ १ ॥

> समान्याद्यपचित्रादि समर्मर्धसमं क्रमात् । विषमं चतुरूर्ध्वादि वृत्तं वृत्तविदो विदुः ॥ २ ॥

ग्ली गुरुलघू इत्येवमन्यवधानेन समानी नाम इत्तं अनुष्टुमि छन्दि । प्रस्तारेः ॥ ३ ॥ अनुष्टुमीति वर्तते आपदचतुरूर्वात् । लगौ लघुगुरू अविद्यमानमन्तरं यस्मित्तयाविषं कृत्वा भवतः प्रमाणीनाम इत्तं भवति अनुष्टुमि छन्दि ॥ ४ ॥ अत्याद्यमाद्यणात् स्वारनकारौ न भवतः । अम्बुधेर्वणंचतुष्ट्यात्परो यदि यकारो वक्तं नाम इत्तं भवति अनुष्टुमि छन्दि ॥ ५ ॥ आद्याद्यमाद्यणात् स्वारनकारौ न भवतः । अम्बुधेर्वणंचतुष्ट्यात्परो यदि यकारो वक्तं नाम इत्तं भवति अनुष्टुमि छन्दि ॥ ६॥ अम्बुधेरिति वर्तते । युक्यादयोद्वितीयचतुर्ययोरम्बुधेर्वकारेण वक्तं पथ्याद्योद्वितीयचतुर्ययोरम्बुधेर्वकारेण वक्तं पथ्याद्योद्वेन पूर्वपदेन संकितं भवति । पथ्यावक्तं नाम इत्तं भवतीत्यर्थः अनुष्टुमि छन्दि । आद्यात्यकारनकारौ र्ववासामनुष्टुमां निर्वारितौ ॥ ७ ॥ अस्मिन्ननुष्टुप्पकरणे अयुकोः प्रथमतृतीययोः अम्बुधेर्वेन एषा पथ्या विपरीतादिरुदाहृता विपरीत्यथ्याक्तं नाम वृत्तं भवतीत्यर्थः अनुष्टुमि छन्दि ॥ ८ ॥ तदेव पूर्वोपकान्तं वक्तं नाम वृत्तं भवतीत्यर्थः अनुष्टुमि छन्दि । ओजयोः प्रथमतृतीययोः पादयोरम्बुधेः परो यदि नकारः स्यात् ॥ ९ ॥ लघुः सप्तमे ययोस्तथाविधौ युग्मौ द्वितीयचतुर्थौ पादौ यस्याः सा एवंप्रकारा मुनेर्भगवतः

[~]१ सामान्य o A; B; २ प्रामाण्य o A; B; ३ योऽम्बुधिवनत्रम् A; ४ यकारेण A; B; C; ५ युज्यो o A; ६ विपरितादिरेवास्मिन् A; ७ मासप्यापरि o A; B; ८ समदवसमं क्रमा A; B; ९ Hereafter, even this word will be dropped together with the graphical representation, though both are given in the mass १० सर्वसामनुद्वामानिवारितं A; B;

मता सुने: ॥१० ॥ सैतंबस्य तु सर्वत:॥११ ॥ भैश्चतुर्थात्ति द्विपुला ॥१२ ॥ ततो रश्चेदेवमन्या ॥१३ ॥ नकारेणापि च तथा ॥१४ ॥ एवं तकारेणापरा ॥१५ ॥

प्रथमोऽष्टाक्षरः पादः ।
चतुर्भिरभिवधिताः परेऽमुष्मात् ।
क्रमशो यस्य तदेतन्नानाविन्याससँशोभि ।
सछितप्रदेविकां प्रदचतुरूर्ध्वे बुधाः प्राहुः ॥ १६ ॥
इति निगदितजातौ ।
क्रतविषमचरणरचनायाम् ।
द्विगुरुनिधनेशकछ इह हि युत <u>आर्</u>डा ।
समुपद्दितसछितयतियुतिरथ भवति पीडः ॥ १७ ॥

पिञ्जलस्य विपुला मता अनुष्टुभि छन्दि।। १०॥ सैतवस्य पुनः आचार्यस्य सर्वतः चतुर्ष्वेपि पादेषु छष्पसमा विपुला मता अनुष्द्रमि छन्दसि ॥११॥ चतुः थोद्दर्णान्द्रकारस्तद्रिपुछा भविपुष्ठा भवतीत्यर्थः अनुष्टुभि छन्दरि ॥१२॥ ततः श्रतुर्थोद्रेपश्चेदेवं सति अन्या अपरा रिबपुला भवतीत्पर्यः अनुष्टुमि छन्दिस ॥ १३ ॥ तथा तेनैव प्रकारेण चतुर्थान्नकारेण विपुला भवति नवि-पुढेलार्थः अनुष्टुभि छन्दति ॥ १४ ॥ एवमेव चतुर्थात्वरेण (भतकारेण) अपरा मनति तैनिपुठेत्यर्थः अनुष्डुभि छन्त्रसि ॥ १५ ॥ अनुष्डुभीति निवृत्तम् । बुधा विपश्चित एवंविधं तदेतत् पदचतुरूथं नाम वृत्तं प्राहुः कथयन्ति । कि तत्। आह् । यस्य प्रथमः पादोऽष्टाक्षरः अमुष्पात्प्रथमाच पादात् क्रमशो दितीयतृतीयचतुर्थाः पादाः चतुर्भिश्चतुर्भिरभिविधता मवस्ति । किविशिष्टम् । नानाप्रकारेण पादगतेन विन्यासेन रचनया सम्यगभीवर्ण शौभत इति । अन्यच । राजित्यादि । सह जालित्यन शोभया वर्तते । सर्विक्तिति गम्यमानार्थत्वात् भावप्रत्यखोपः । पदानां पदनी मार्गः पदपदनी । सल्लेखाः पदपदनी यस्येति । 'नचुतक्ष ' इति कम् । ।। १६ ॥ इह शास्त्रे इति अनन्तरीक्तेन प्रकारेण कृता विश्रमा चरणरचना पादविन्यासो यस्यास्तथाविधायां पदचतुरूर्जलक्षणायां वृत्तजातौ निगदितायां विषयभूतायामथानन्तरमाङा युतः पीडी सवति ।आपीडो

१ सेतवस्य A; २ मचतु A; ३ रिभवेधिताः A; ४ पतपदवीसं A; ५ निदनसकल A; निधनसकल B; C; ६ आडा A; B; C; ७ त dropped in A; ८ स्वलेति A;

प्रथमकित्तजपरिवृत्तं ।
पि च भवित तुर्यम् ॥
परणयुर्गमपरमि भवित यथास्वं ।
द्विगुरुनिर्धनमित्ति कितमिति किलकैतस्या ॥ १८ ॥
द्वितयमि च यँदि परिवृत्तम् ।
परण इह सललितयितरथ तृतीयः ॥
तमनु भवित चाद्यो
द्विद्यक्तिधनजचरणपरिपठितल्वली सा ॥ १९ ॥
द्विगुरुनिर्धनयुगमृतधारा ।
प्रथमकिर्धनस्यनस्यपपरिवृत्त्या ॥
प्रथमकिर्धनस्य प्रवृत्तियत्तसल्लितयित्रोमा ।
भवित हि चतुरूर्ध्वं ॥ २० ॥

नाम वृत्तं भवतीत्यर्थः । किंभूतः । द्विगुरुनिधनर्शंकलः द्वी गुरू निधने यस्य • तथाविधं र्शकलं पादचतुष्टयं यस्य स तथोक्तः। नियम एवेषः। अतोऽन्यत्र गुरुर्न कार्य इत्यर्थः । तथा सम्यगुपहिता योजिता यासौ पादसंबन्धिनी यतिर्वि-रामस्तया युतिर्मिश्रेणं यस्य स तथोक्तः ॥ १७ ॥ प्रथमकं तुर्यमाद्यः पादः इतर-बेन द्वितीयेन यदि परिवृत्तं भवति प्रथमः पादो यदि द्वितीयत्वं द्वितीयश्च प्रथमत्वं प्राप्नोति । अपरमपि चरणयुगं यथास्वं भवति श्रीव्येणावतिष्ठते इत्यर्थः । अखिलं पादचतुष्टयमपि द्विगुचनिषनमिति । एवं सति कलिकाख्या नाम पदचतुरूष्वभेदो भवति । १८॥ द्वितीयतृतीयाख्यं पादद्वितयमपि यदि परिकृतं भवति द्वितीयः पादः प्रथमत्वं तृतीयश्च द्वितीयत्वं प्राप्त इत्पर्थः । तमनु तृतीयचरणाद् द्वितीयत्वं प्राप्तादनन्तरमाद्यः प्रथमः पादः (+भवति) सा स्वस्री नाम पदचतुरूष्त्रेभेद: । किंभूता । द्विदशकेत्यादि । हो दशकी यस्य तथानिधो विश्वत्यक्षर इत्यर्थः । एवंविधो निधनोत्पन्नश्चरणश्चतुर्थः पादो यस्याः ताहरी परितः समन्तात्पठिता ॥ १९ ॥ पदचतुरूव्वे अमृतघारा नाम हेर्नेविशेषः एयमकस्य पादस्य निधनभवे चतुर्थे चरणे परिवृत्या भवति । किविशिष्टा । ं प्रकृषेण विरचिता प्रसारिता लघुपु पदेषु नियतावश्यंभाविनी सल्लेता यतिशोभा विरामरम्यता यस्याः द्या तथोक्ता । हि शब्दः पादपूरणे । एवमेते चरवारः

१ युगमपर o A: २ निवन A: ३ किलाएयम् A: ४ यदि dropped in A: ५ परिवृत्तः
A: ६ सक्छ: A: B: ७ निधनो A: B: ८ स्कलं A: B: ९ मिसणं A: B: १० वृत्तिविक A:

तरसोदिता सर्जसलेषु ।
नसजगुरुकेष्वथैकतः ॥
सत्सु भनजेलगुरूणि ततः ।
सजसा जगी च भवतीयमुद्धता ॥ २१ ॥
क्रियतेऽथ संप्रति हतीय—
चरणगतलक्ष्मुरूपणम् ॥
नौभगावि हि सौरभकं
यदि चोद्धतासदृशमेव शेषकम् ॥ २२ ॥
द्वितयं नयोरथ सयोध्र ।
भवति चरणे हतीयके ॥
प्रस्तपद्रचनया लिखंत ।
लिखंतं च नाम तदिहांभिनिश्चितम् ॥ २३ ॥

पदचतुरूष्वंभेदा निरूपिता: ॥ २० ॥ अथ अनन्तरिमयमुद्रता नाम वृत्तजाति-भेवति । किंभूता (+तरसोदिता) वेगेनोदिता । तरसादेः चन्दस्यानर्थक्योपदर्श-नायेमं तत्रभवन्तः संग्रहश्लोकमाहुः ।

इदं सलक्ष्यं रचितें सलक्षणं बवन्य तस्मात्तरसादिकान्ध्वनीत् ।
प्रंपूरणं कर्तुमतोऽन्यदस्ति नः प्रयोजनं किंचिंदपि स्फुटं यतः ॥ १॥
काशित्याइ।यस्या एकतः प्रथमः पादः सब (१स) छेषु, द्वितीयोपि नसजगुरुकेषु
सत्यु, तृतीयो मनजलगुरूणि, ततोऽनन्तरं चतुर्थः सबसावगौ चेति॥ २१॥
अथानन्तरं संप्रतीदानीं तृतीयपादगतं यद्धक्षमं लक्षणं तिह्यस्यणं क्रियते किं
तदिति। 'नौभगावपि' इत्येवं सौरभकं नाम वृत्तं भवति। 'मनज (१ ल)
गुरूणि' इत्यस्यापवादो नौभगाविति। शेषकं प्रथमतृतीयचतुर्थपादाल्यमुद्धतासदृशमेव भवति रूपान्तरेण नावतिष्ठत इत्यर्थः। २२॥ इह छन्दःशास्त्र
तृतीयके चरणे नकारयोः सकारयोश्च द्वितयं भवति तह्यस्तिं नाम वृत्तमभिनिश्चतम्। किंदुशम्। प्रस्ततया चतुर्षु पादेष्वनुगतया पदरचनया लक्षितं
शोभनम्। चर्कारः उद्धतासदृशमेव शेर्षकेभित्यस्यानुकर्षणार्थः। एवमुद्धता
त्रिविधोक्ता।। २३॥ एवंविधमुपस्थितपूर्वे प्रचुपितं नाम वृत्तममृगदितं

१ सज्य A: २ मनज्य o A: ३ च A: ४ जिदि A: ५ रचनाया A: ६ तिहि।पि कीर्तितम् A: B: ७ रचितं हि सल्ड A: B: ८ प्रपूर्ण A: ९ किंदपि A. १० नकर A: B: ११ सेषकः o A: B:

मेसी भी ज तुरीयमेकतः पृथेगन्यत् ।
श्रितयं सनजरगेषु नौ सयुक्तौ ॥
श्रियं नयुतननजयाः ।
श्रियंपितमनुगदितमुपिध्यतपूर्वम् ॥ २४ ॥
नौ स्नौ नाच्चै परं सकारमाह तृतीये ।
श्रियमात्य्रथगपरेण वर्धमानम् ॥
श्रियमात्य्रथगपरेण वर्धमानम् ॥
श्रित्वियतंचरणगतलक्ष्मविधानम् ॥ २५ ॥
र्विसिन्नव तृतीयके तकारँगुतौ जौ ।
श्रियमे च विरतिर्दार्थमं वदन्ति ॥
तच्लुध्दविराद्विशेषणम् ।
श्रित्वियत्विपसममपरं त्रितयं चेत् ॥ २६ ॥

क्रीवितम् । उपस्थितप्रं चुँपितमित्यर्थः । किंभूतम् । एकत इत्यादि । त्वात्तिः । एकताब्दः प्राथम्ये । यस्य एकतस्तुरीयं प्रथमतः पादो म्यो जमो गो मकारस-कारो जकारभकारो गुरू चे द्वावित्यर्थः । अन्यत् त्रितयं द्वितीयतृतीयचेतुर्ये पादत्रयं प्रथक् प्रथम्रेतेन लक्षणेनाविद्यत इत्यर्थः । कीदृरोन । सनजरगेषु सत्तु द्वितीयः पादः । नो स्युक्तो तृतीयः पादः । अथानन्तरं नकारयुक्ता ननज-साम्रद्वर्थः पादः । चकारः पूर्वापेक्षया समुख्ये ॥ २४ ॥ वर्षमानं नाम वृत्तकं स्त्रये पादे नो (+ स्त्रो), तकाराच परं सकारमाह नयुगसननसान्त्रवीती-स्त्रये । कीदृरो तृतीये । प्रथमाद्र्यं प्रीततृत्तियाव्यव्याणात्प्रयम्भूतेनापरं (+ मा) स्मेन लक्षणेन लक्षिते । तत्र हि नो सयुक्ताविति तृतीयपादलक्षणमुक्तम् । अन्यत् श्रेकंलं प्रथमदितीयचतुर्योख्यं पादत्रयं प्रैंचुपितसदृशकं भवति । कृतः । भरमत्त्र श्रेकंलं प्रथमदितीयचतुर्योख्यं पादत्रयं प्रैंचुपितसदृशकं भवति । कृतः । भरमत्रत् श्रेकंलं प्रथमदितीयचतुर्योख्यं पादत्रयं प्रैंचुपितसदृशकं भवति । कृतः । भरमत्त्रत्येगतं लक्षम तस्य विधानं रचना तदिधानं प्रतिनियतं प्रचुपित श्रेकंलं नियोजितं चरणगतलक्षमविधानं यस्यति विशेषणद्वारेण हेत्पन्यासः ॥ २५ ॥ श्रिक्तं विशेषणद्वारेण हेत्पन्यासः ॥ २५ ॥ श्रिक्तं विशेषणद्वारेण हेत्पन्यासः ॥ २५ ॥ श्रिकंतं वरणगतलक्षमविधानं यस्यति विशेषणव्वारेण हेत्पन्यासः ॥ २५ ॥ श्रिकंतं वरणगतलक्षमविधानं वस्यति विशेषणद्वारेण हेत्पन्यासः ॥ २५ ॥

१ स्मी C; २ प्रथ० A; C; ३ नात्वपरं A; ४ भवति dropped in A; भवति सक्छं B; C; ५ नियतगणसरणळहम A; B; ६ अस्मिन्नेव A; B; ७ तकारपरी A; B; ८ विरचिताभैंभं C; ९ तुत्वयं C; १० प्रजिपित० B; ११ र A; B; १२ चतुरापाद० A; B; १३ भू
is dropped in A; १४ सक्छं A; B; १५ तृतीयगतं A; B; १६ एव A; B;

उपचित्रकमधीमतो अवेत्।

सौ सलगा भुवि भन्नितयाद्रौ ॥ २७ ॥ भैनितयाद्गुरुणी द्वतमध्या

नजसहितौ च गणी भवतो ज्यौ ॥ २८ ॥ त्रिसकारचिँ तेर्गुरुकं चेत्।

वेगवतीति च भादथ भी गी।। २९॥

ज्ञेयस्तजरेफतो गकारो

म्सौ ज्गौ भर्द्रविराड् गैसंहितौ स्यात् ॥ ३० ॥

सजकारसंहतियुतौ स्गी ।

तिसिन्नेव पूर्वोपकान्ते तृतीयेक पादे तकारेण युक्ती जकाररेकी भवतः। वृत्तान्तरेभ्योऽस्य व्यतिरेकं दर्शयति । प्रथमे च विरतिरिति । तनुमध्यादौ हि सर्वत्र
वृत्ते अर्षे एव विरामो दृश्यते । इह पुनः प्रथम एव पादेऽर्षविद्वरितः ।
अविद्यष्टं पादत्रयमर्थत्वमापद्यते । अपरं पादत्रयं प्रर्नुपितसंबन्धिर्मकारादिभिर्मणैः समं द्वस्यं भवति चेत् ॥ २६ ॥ विषमवृत्तविवृतिः समाप्ता ॥
एवमुपरिथतप्रज्ञीपितभेदास्त्रयोऽभिहिताः । संग्रस्यर्षसमानि वृत्तान्युपदर्शयति ।

याजुष्यस्त्रिष्टुमः पङ्क्तेरासुर्यश्चोपचित्रकम् । उदाहरणभावेन मतं छन्दोविदामिदम् ॥ १ ॥

ईतोऽर्धं भवेत् आअध्यायपरिषमातेर्षंषमानि वृत्तानि भवन्तीत्यर्थः । भुवि प्रस्तारभूमौ प्रथमें वृतीययोः पादयोः छौ सलगः दितीयचतुर्थयोश्च भिन्तवान् द्गुरू भवतः । उपचित्रकं नाम वृत्तं भवति ।। २७ ॥ प्रथमतृतीययोभकार- त्रितैयाद्गुरुणी भवतः । तृतीयचतुर्थयोश्च नजस्वितौ जकार्यकारौ गणौ स्यातां यदि द्वतमध्या नाम वृत्तं भवति ॥ २८ ॥ त्रयाणां सकाराणां समाहारिक्षसकार- भिति । पात्रादित्वात्कीत्वामावः । तस्य चितिर्विनियोक्षनं तस्याः परं गुरुकं यदि प्रथमतृतीययोः स्यात् । अथ दितीयचतुर्थयोभकारात्परी भकारो गुरू च इत्येवं वेगवती नाम वृत्तं भवति ॥ २९ ॥ तजरेकेम्यो गकारो गुरुः प्रथमतृतीययोः मकारसकारी जकारगुरू गर्थदितौ गुद्युक्तौ दितीयचतुर्थयोः भद्रविराण्नाम

१ अपिनमार्थ० ८: २ मित्रत ४: ३ तिन्तत० ४: ४ परं गु ४: В: ५ मान० ४: ६ माइविरान् गुरुसहितं ४: ७ स्जो ८: ८ प्रजुपित छ: ९ अतो ४: छ: १० तृययो: छ: ११ तृतयाद् ४: छ: ११ जकारजकारो छ:

केतुमती भरेफनगगन्ता ॥ ३१ ॥
आस्ट्रीनिका तो जगुरू गुरुश्चेज् ।
जकारपूर्वास्तजगा गयुक्ताः ३२ ॥
जती जगी गस्ततजा गुरू चे—
दाख्यानिकेयं विपरीतपूर्वा ॥ ३३ ॥
त्रिसकारचितेभेवेतो लगी ।
नभभरेश्च गणेहिरिणैप्छुता ॥ ३४ ॥
ननरल्णुरुका नजी जरी ।
भवति सदापरवक्त्रमीदृशम् ॥ ३५ ॥
भवति जगति नी ततः परी याँ ।
नजसहितेर्जरगैश्च पुष्पितामा ॥ ३६ ॥
दी रजी तर्थांपरी जरी गुरुश्च ।

वृत्तं भवति ॥ ३० ॥ प्रथमतृतीययोः सकारजकारसंहँत्या युतौ सकारगुरू केतुमती नाम वृत्तं भवति । कीहशी । द्वितीयचतुर्थयोर्भकाररेफनकारगुरवो यस्याः सा तथा । अन्यत्र गन्ता गुरुनिधना तयोः कर्मधारयः समासः ॥ ३१ ॥ प्रथमनृतीययोत्स्तकारौ द्वी जर्कारगुरू गुरुश्चेद्धवन्ति द्वितीयचतुर्थयोस्तु जकारपूर्वीययोत्केकारतकारौ जकारगुरू गुरुश्च द्वितीयचतुर्थयोस्ततजा गुरुद्धयं च यदि इयं विपरीतपूर्वा आख्यानिका नाम वृत्तं भवति ॥ ३२ ॥ प्रथमनृत्तीययोक्कारतकारौ जकारगुरू गुरुश्च द्वितीयचतुर्थयोस्ततजा गुरुद्धयं च यदि इयं विपरीतपूर्वा आख्यानिका भवति विपरीताख्यानिकत्यर्थः । लक्षणद्वयमिदं अपद्धार्थम् । उपजातिभेदेष्वेवान्तर्भावात् ॥ ३३ ॥ प्रथमतृतीययोक्षयाणां सकाराणां चयनाद्रचनातः परौ गलौ (ग. लगौ) भवतः । द्वितीयचतुर्थयोश्च पादयोः नमभरेर्गणेईरिणप्त्रता नाम वृत्तं भवति ॥ ३४ ॥ प्रथमतृतीययोः ननरलगुरुका द्वितीयचतुर्थयोश्च नजौ जरौ गणौ भवतः । ईद्देशमपरवक्तं नाम वृत्तं सदा निस्यमेव भवति ॥ ३५ ॥ प्रथमतृतीययोर्नकारौ दितीय-चतुर्थयोश्च नजस्वित्तेनकारजकारयुक्तेर्जकाररेफगुरुभः पुष्पताया नाम वृत्तं भवति । इयमोपच्छन्दिसकारजकारयुक्तेर्जकाररेफगुरुभः पुष्पताया नाम वृत्तं भवति । इयमोपच्छन्दिसकारजकारयुक्तेर्जकाररेफगुरुभः पुष्पताया नाम वृत्तं भवति । इयमोपच्छन्दिसकारो लक्षेणस्य समानत्वात् ॥ ३६ ॥ प्रथमतृतीययोः

यवध्वनेर्मतुपु स्त्रियौ समामिधेया ॥ ३७ ॥

त्रिकविद्दत्तलघुकद्दशतयमपगतलघुयुगलमखिल्मिद्मपरम् ॥
सहगुरुकमुभयमपि समुपहितसललितलघुपदेविसृति भवति शिखा
॥ ३८ ॥ व्यतिहृतिपरिगतयुगयुगभवसकलचरणसमुपचितदलविरचना ।
इयमपि भवति जगति परिकुटिलचरणनिगदनसदृशसममिधा ॥ ३९ ॥

इति जयदेवच्छन्दसि पञ्चमोध्यायः॥

द्वि: रेफजकारी रेफजकारात्मकः समुदायो द्विमैवतीत्पर्यः । द्वितीयचवर्थयोश्च तथा तेन प्रकारेण परी जकाररेकी द्विरेव जकाररेकात्मक: समदायो द्विभैवती-त्यर्थः । गुरुश्रेको यदि यवध्वनेः यवशब्दात् मतुप् । ततीऽयं स्त्रीपत्ययस्तेन सम्यक् आसमन्तात् अभिषेया वाच्या वृत्तजातिभैवति । यवमतीशब्देनाभि-धीयत इत्यर्थः ॥ ३७॥ शिला नामार्धसमभेदो भवति । प्रथमवृतीययोः पादयो-रिदं लक्षणं त्रिकिविहतेत्यादि । त्रिकेण विहतं त्रिकिविहतं लघकानां दशतयं लघु-कदशतयं त्रिकविद्दं लघकदशतयं यस्य तत्तक्षोक्तम् । अपगतं निवृत्तं त्रिशतो छघम्यः छघुर्युगलं यस्य तत्त्रथा । इदमपरं द्वितीयचतुर्थपादलक्षणं अखिलं त्रिया-क्कब्रुकमेव अनुपगतल्ख्यगलिनत्यर्थः । उभयमपि चरणयुगलम् ग्रहणा सह वर्तते । कि कृत्वा भवति । समपहितेत्यादि । सम्यगपहिता योजिता सरुक्तिता हशोमा रुघनां पदानां विद्धितिः प्रसरणं यस्मिस्तथाविषं कृत्वा ॥ ३८ ॥ जगति इयमपि परितः समन्तात्कृटिलो यो चरणो ताम्यां निगदनं यस्य तेन सहशी सम्यग्मिषा प्रतिपादनं यस्याः सा तथा । खेंझशब्दाभिषेत्वर्थः । कीहशी व्यति-इत्या परिगती बैपरीत्येनीवैश्यिती यो खुग्मवी द्वितीयचत्रथी अखुग्मवी च प्रय-मततीयो तैः सकलेश्वरणैः सम्यगपिता संपादिता दल (+वि) रचना चरणयो-जना यस्याः सा तथेति ॥ ३९ ॥

(+ इति) भट्टमुकुलात्मबहर्षेटविरचितायां बयदेवछन्दो विश्वतौ पञ्चमोऽध्यायः ॥

१ सियां समाविधेयम् A; सियां समाविधेयम् B; २ पदमस्ति Com. ३ परिगति
A; ४ सशुपजनितपदरचना A; B; ५ समाभिधा A; ६ रा dropped in A; ७ तेनै B;
तेनैव १ ८ जुगरुं A; B; ९ अनुपगत A; B; १० वृस्ति: B; ११ निगदिनं A; १२
सङ्ग A; B; १३ नारिथती A;

॥ अथ षष्ठोऽध्यायः॥

हैंथी चेत्रेनुमध्या ॥ १ ॥ कुमारळिता व्सीग् ॥ २ ॥ चित्रपदापि म भी गी ॥ २ ॥ मी गी चेत्सा विद्युन्माळा ॥ ४ ॥ माणवकं भ्वी ळगुरू ॥ ५ ॥ राज्यसी यदि हळमुखी ॥ ६ ॥ भुजगशिशुस्ता नी मः ॥ ७ ॥ मैत्रति नसंयेस्तु गुर्वी ॥ ८ ॥ भैमी मणिमध्यं सन्न्य यदा ॥ ९ ॥

गायत्री याजुषी देवी त्रिष्टुप् चोदाहृतासुना ॥ तकारयकारी चेचुतुमय्या नाम इसं भवेति ॥ १॥

याजुष्युष्मिक् तथा देवी जगत्मत्राप्युदाहृता ॥ १ ॥ बकारसकारी गुरुक्षेत्कुमारल्लितं नाम इत्तम् ॥ २ ॥

> उद्राहृतिस्त्रिसूत्रीयं यजुषां स्यादनुष्टुमः ॥ षात्रीयायाश्च गायञ्चा मेता [छन्दोविदां तथा ॥ २ ॥]

[भकारो हो गुरू च] चित्रपदा नाम इतं भवति । अपि चेति निपातस-मुदायः पूर्वापेक्षया समुचये ।। ३ ॥ मकारो हो गुरू च यदि भवन्ति सा विगुन्माला नाम इत्तजातिर्भवति ॥ ४ ॥ भकारतकारो छगुरू च माणवकं नाम इतं भवति ॥ ५ ॥

> चतुःसूत्रीर्वमासुर्यो जगत्या यजुषां तथा । बृहत्याः संमता नित्यं छन्दोनिद उदाहृतिः ॥ ३ ॥

रेफाल्यरो यदि नकारसकारो भवतः इल्प्युखी नाम इत्त्रजातिर्भवति ॥ ६ ॥ नकारो हो मकारश्रेको अवगशिशुद्धता नाम इत्त्रजातिर्भवति ॥ ७ ॥ नकार-सकारयकारैर्मुवी नाम इत्तं भवति । तुशब्दः पुनरये ॥ ८ ॥ भकारमकारो सकारस्य यदा भवन्ति तदा मणिमध्यं नाम इत्तं भवति ॥ ९ ॥

At the beginning of this chapter the following verse is found both
in A and B:—

आविमध्यावसानेषु भजसा यान्ति गौरवम् । यरता लाघवं यान्ति मनौ त्रिगुरुलाघवौ ।।
के लेखनमध्या A; ३ Vv. 8 and 9 are not found in A and B both. ४ तबति B;
भ Portion within brackets is dropped by both mss. I have supplied it by conjecture; इ ज्यासुयो A; B; ७ श्लेको B; ८ सिसुस्ता A; B;

म्सी जो शुद्धविरौडितीरिता॥ १०॥ ख्यातोयं पणव इति म्नी य्मौ ॥११॥ जों मयूरसारिणी ततो गों ॥१२॥ रुक्मवती भ्रमौ स्गाविति विद्यात् ॥१३॥ चेम्पकमाला वान्यमतेन ॥ १४॥ त्जी ज्मौ गिति चेयमुपस्थिता स्यात्॥ १५॥ तौ ज्मौ गुरुश्चेद्भवतीन्द्रवज्ञा ॥ १६॥ उपेन्द्रवज्ञा तु जतौ जगौ गः॥ १०॥ अनन्तरापादितलक्ष्मशोमौ । पादौ भवेतां विविधे-

आर्षुर्या त्रिष्टुम: पङ्क्तेर्याजुन्या अपि संमतम् । सूत्राणां पञ्चकमिदमुदाहरणदर्शने ॥ ४ ॥

मकारसकारो जकारगुरू इति शुद्धविराट् नाम वृत्तजातिरीरिताँ उक्ता ॥ १० ॥ मकारनकारो यकारगुरू इत्येवं पणवो नाम वृत्तविश्रेषः ख्यातः प्रथितः ॥ ११ ॥ रेफजकारो ततश्च रेफगुर्क मयूरसारिणीनाम वृत्तं भवित ॥ १२ ॥ भकारमकारो सकारगुरू इक्मवतीति विद्यात् ॥ १३ ॥ ध्वैव इक्मवती चम्पकमाला अथवा भवित ॥ १४ ॥

यजुष्यास्त्रिष्टुमः पङ्क्तेरसुराणामथापि च । उदाहरणभावेन मता सूत्रत्रयोदशी ॥ ५ ॥

तकारचकारो जकारगुरू गुरुश्च यदि भवान्त उपस्थिता नाम वृत्तं भवित ।। १५ ।। १५ ।। विविच जिल्ला क्षेत्र व्याप्त गुरुश्च उपेन्द्रवज्ञा नाम वृत्तं भवित ।। १६ ।। कतो जगुरू गुरुश्च उपेन्द्रवज्ञा नाम वृत्तं भवित ।। १० ।। स्मृतीशैः शास्त्रार्थस्मरणनिपुणस्ता उपजातयः स्मृताः इत्युक्तं कास्ता इत्याइ । यासा-मिमो पादौ विविच र्नानाकारै विकस्येश्च द्वंशिमे भेदैः भवेताम् । ते च च वुदंश भेदाः भदर्यन्ते । प्रथम एवेन्द्रवज्ञायाः पादो १ दितीय एव वा तृतीय एव वा च वुर्थ ए(+ व) वेति च त्वारो भेदाः । प्रथमदितीयौ प्रथमतृतीयौ प्रथमच वुर्थाविति त्रयो भेदाः । दितीयतृतीयौ दितीयच वुर्थो तृतीयच वुर्थावित्यन्येऽपि त्रयो भेदाः । प्रथमदितीयतृतीयाः च वुर्थ [र प्रथम]दितीयच वुर्थावित्यन्त्रीयो प्रथम वित्यन्येऽपि त्रयो भेदाः । प्रथमदितीयतृतीयाः च वुर्थ [र प्रथम]दितीयच वुर्याः

१ विराइसुदीरिता A; विराइदीरिता B; २ V. 40 given below is found between v 18 and v. 14 in both A and B; ३ चंद्रमसाह; ४ जो गुरू चेत् D. v. 84 ५ This line is dropped here in A and B; but the whole stanza of 4 lines is repeated, along with v. 41, between v. 27 and 28; ६ आधुर्यो B; ७ रीतिता B; ८ Both A and B add तत्र after गुरू once more. ९ प्रवेत A; प्रकेत B; १० Portion within the brackets supplied by conjecture; ११ पार्टी A; B;

विकल्पैः ॥ यासामिमौ श्रव्ययतिप्रपञ्जौ । स्मृताः स्मृतीशैरुपजातयस्ताः ॥ १८ ॥ भेता तु भगौ गिति दोधकमेतत् ॥ १९ ॥ भेतो त्यो गैश्रेच्छालिनी वेदलोकैः ॥ २० ॥ वातोमी म्भौ गदिता त्यौ गुरुश्चे ॥ २१ ॥ म्भौ न्लौ गन्ता श्रमरविलसिता ॥ २२ ॥ नौं रंलौ गुरुयुता रथोद्धता ॥ २३ ॥ स्वागता रनभगैर्गुरुकान्ता ॥ २४ ॥ नर्नं सगगिति च भवेद् वृन्ता ॥ २५ ॥

प्रथम [r. द्वितीय] तृतीयचतुर्थाः पादाश्चेत्येवं चतुर्दश भेदाः ।अत्र संग्रह श्लोकाः ।

आँद्यो द्वितीयोऽय तृतीय एव चतुर्थ एवेति भिदश्चतसः आँद्यो द्वितीयेन वृतीयकेन चतुर्थकेनेति भिदोऽपि तिसः ॥ ६ ॥ द्वितीयकार्द्धः सतृतीयको वा सतुर्यको वेति भिदोर्द्धयं च । तृतीयकस्तुर्ययुतो भिदेका पूर्वो द्वितीयांहितृतीयकाभ्याम् ॥ ७ ॥ सार्चे तृतीयां[म. द्वितीयां]हिचतुर्थकाम्यां ततस्तृतीयांहिचतुर्थकाभ्याम् । तिस्रो मिदोऽथानुभविद्धदेका द्वितीयकस्तुर्यतृतीययुक्तः ॥ ८ ॥ स्यादिन्द्रवज्रार्वुतमप्युपेन्द्रवज्राथ पादे^१ चरणेषु तस्मात् । दशोपजातेश्चतुरोऽय भेदान् प्राहुः कवीन्द्रा निजकाव्यवन्धे ॥ ९ ॥ कीदृशी पादी । अनन्तरं पूर्वमिन्द्रवज्रोपेन्द्रवज्राभ्यामापादिता जनिता लक्ष्मशोभा लक्षणलक्सीर्ययोक्ती तथोक्ती । अन्यच । अर्व्यः श्रेवणपेयो यतिप्रपञ्चा विरतिवि-स्तारो ^{शु}रोसतो तथोक्तो ॥१८॥ मकारो द्वौ मगुरू गुरुश्च इत्येतदोषकं नाम वृत्तं भवति ॥ १९ ॥ मकारतकारौ तकारगुरू गुरुश्च शालिनी नाम वृत्तं भवति । वेदकोकेश्चतुर्भिः सप्तिभिश्च विरीमः ॥ २० ॥ मकारभकारौ तकारगुरू गुरुश्च वातोमीं वृत्तजातिर्गदिता कीर्तिता ॥ २१ ॥ मकारभकारी नकारलघू भ्रमरिव-क्रसिता इत्तजातिर्भवति । कीदृशी । गन्ता गुरुनिधना ॥ २२ ॥ रेफनकारौ रखी च रथोद्धता वृत्तजातिर्भवति । कीदृशी । गुरुयुता ॥ २३ ॥ रनभगुरुभिः

स्वागता भवति । कीदृशी । गुरुकान्ता गुरुकनिधना ॥ २४ ॥ नकारयुगं सकारगुरू गुरुख यदि भवन्ति इत्येवं बृत्तानाम बृत्तजातिर्भवेत् ॥ २५ ॥

१ मात्ती मो चेत् D. v. 80; २ गुरुक्षेत् A: ३ मो भ्नौ स्मान्ता D.v. 25; ४ रो जरही समयुता D. v. 31; ५ गुरुक्षा च A; B; गुरुत्तोन्ते D. v. 19; ६ Between v. 24 and v. 25, A and B give v. 41 as given below. ७ आसी A; B; ८ साहु: A; B; ९ जृत्तमेप्यु A; B; १० पादे च चर० A; B; ११ स्रन्य: स्रवण० A; B; १२ यदिप्रपञ्चीविं० B; १३ जयोस्ती A; B; १४ विरामे: A; B;

ननरलगिति चैव भद्रिका ॥ २६ ॥ रुथेन्युदीरिता रजौ रलौ गुरैः ॥ २० ॥ उशन्ति वंशस्थितिदं जतौ जरो ॥ २८ ॥ ताविन्द्रवंशा जरसंहिता मता ॥ २९ ॥ द्वृतविल्लिक्तर्माह नभौ भरो ॥ ३० ॥ वसुजलिक्षित्रमो नौ पुँटा म्यो ॥ ३१ ॥ ऋतू जसजसा जलोद्धतमितः ॥ ३२ ॥ अथ तोटकमिक्षसकारिकतम् ॥ ३३ ॥ मुजङ्गमयातं चतुभिर्यकारैः ॥ ३४ ॥ कीर्तितेषा चतूरेफिका स्वित्वणी ॥ ३५ ॥ प्रमिताक्षरा सजयुतावथ सौ ॥ ३६ ॥ मौ यौ पञ्चाश्वेष्यदेविति नाम्ना ॥ ३७ ॥

नयुगं रलघू गुरुश्च इत्ये तेन लक्षणान्तरेण भद्रिका नाम वृत्तजातिर्भवति ॥ २६ ॥ रजी रली गुरु: वये उनी वृत्तजातिषदीरिता ॥ २७ ॥

सूत्रद्वादशकेनोष्णिग् धात्रीयानेन याजुषी । जगती सामनी चापि गायत्री समुदाहृता ॥ १० ॥

जतो जरो इदं वंशस्य नाम वृत्तर्सुर्शनित कथयन्ति ॥ २८॥ तकारो हो इंद्रवंशों नाम वृत्तजातिर्भवति । कीहशी । जकाररेफयुक्ता ॥ २९ ॥ दुतविल्निवंतं नाम वृत्तं कर्तृ स्वलक्षणं नमी भरो आह ब्रवीति ॥ ३०॥ नकारो हो मकारयकारो पुटाख्या वृत्तजातिर्भवति । कीहशी । वसुजलिविरामा अष्टमिश्चतु-भिश्च विरामो यस्या सा तथा ॥३१॥ जसजसाः जलोद्धतगतिर्वृत्तजातिर्भवति । कद्य यदि घट्के घट्के विरामोऽस्या भवतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ अथानन्तरमन्धिसं ख्याकैश्चतुर्भिः सकारश्चितं रचितं तोटकं नाम वृत्तं भवति ॥ ३३ ॥ चतुर्भिः यकारिर्भुजङ्गप्रयातं भवति ॥३४॥ चत्वारो रेफा विद्यन्ते यस्याः सा एषा सम्वणी कीर्तिता ॥३५॥ सज्युतो सकारो हो भवतः प्रमिताक्षरा वृत्तजातिर्भवति ॥३६॥ ही मकारो यकारो च हो इत्येवं नाम्ना संजया वश्वदेवी अव्यक्तितिर्मवति ॥३६॥ कीहशी । पञ्चश्वी पञ्च अश्वाश्च यस्याः सा तथा । पञ्चसतिरामेत्यर्थः ॥३७॥

१ Between v. 26 and v. 27 A and B give v. 42 as given below; २ सेन्यु० A; B; C; but see com. स्वेनी=इयेनी; ३ Between v. 27 and v. 28 A and B give v. 41, 18 (both repeated) and v. 48 as given below; ४ संहितों A; ५ Both A and B give v. 33 as given below betwden v. 29 and v 30; ६ मन्न A; B; ७ पुटो C; ८ Both A and B give vv. 44, 45 46 and 38 respectively as given below, between v. 32 and v. 38; ९ स्लेवन A; B; १० स्थेनी B; १९ स्पन्ति B; १२ वंसा B; १३ संज्ञाय A; B; १४ वैस्वदेवी B; १५ प्रज्ञास्ता B;

म्भौ स्मौ ख्याता ज्रुष्ट्रसाळाब्यक्कैः ॥ ३८॥ इति नवमालिनी नज्रश्रुतौ भ्यो ॥ ३९॥ [म्भौ स्गौ चेत्सा भवति हि <u>मत्ता</u> ॥ ४०॥ उपस्थितिमदं ज्यो त्गौ गुरुश्चेत् ॥ ४१॥ पद्मरसेः श्रीभेतनगरौश्च ॥ ४२॥ चन्द्रवर्त्म रनमासविरचितम् ॥ ४३॥ गदितिमहं ततो नौ स्रौ नामतः ॥ ४४॥ त्यौ लाविति निर्दिष्टा पुष्पविचित्रा ॥ ४५॥ भवति ननभरैश्चळनेत्रिका ॥ ४६॥]

॥ इति जयदेवच्छन्दसि षष्ठोऽध्यार्थः ॥ ६ ॥

मकारभकारी सकारमकारी जलधरमाला वृत्तजातिः ख्याता कीर्तिता । अब्ध्येक्क-श्रद्धिमिश्च विरामैरित्यर्थः ॥ ३८॥ नजयुतौ भकारयकारी नवमालिनी इत्तजातिर्भवति ॥ ३९॥ [इति भट्टमुकुलात्मजहर्षटिवरिचतायां जयदेवछन्दो-विवृतौ] षष्ठोऽध्यायः ॥

१ गदिवसितते A: B: the adopted reading is conjectural, र Thus in brief, both in point of order and extent AB represent atext tradition which differs from that of C in this chapter. The latter i. e. C drops 7 metres (vv. 40-46) in all and adds (vv. 8-9). On the other hand, AB repeat 2 definitions (vv. 18, 41). The order of metres in the AB tradition is as follows 1-7; 10-18; 40; 14-24; 41; 25-26; 42, 27; 41; 18; 48; 28-29; 88; 80-82; 44-46; 88; 84-87; 39.

अथ सप्तमोऽध्यायः।

म्नौ श्रौ गिस्तिकदर्शकी प्रहिषिणी स्यात् ॥१॥ जभौ सजौ गिति रुचिरा चतुर्प्रहैः ॥२॥ म्तौ यसौ गन्तं सैव यतिर्मत्तमयूरम् ॥३॥ म्तौ नसौ गौ पञ्चप्रहिवरितरसंबाधा ॥४॥ मुनियतिरपराजिता ननरस्लगैः ॥५॥ प्रहरणकलिता च ननभनलगैः ॥६॥ तभौ जौ वसैन्तितलकं गुरुकद्वयं चेत्॥७॥ गुरुनिधैनमनुलघुरिह शशिकला ॥८॥ सँगियमपि च रसनवकविरमणा ॥९॥ वसुमुनियतिरिति

चंतुःस्त्रीयमासुर्या उदाहृतिर (十 नु) हुमः ॥
मकारनकारौ जकाररेकौ गुरुश्च प्रहार्षिणी वृत्तजातिर्भवेत् । त्रिकदशकौ
विरामौ यती ॥ १ ॥ जमौ सजौ गुरुश्च इति रुचिरा वृत्तजातिर्भवति । चतुर्भिग्रेहैश्चतुर्भिनंविभिर्विरामैः ॥ २ ॥ मकारतकारयकारसकारा मत्तमयूरं नाम वृत्तं
भवति । कीहश्चम् । गन्तं गुरुनिषनम् । सैव यतिश्चतुर्भहैरिति ॥ ३ ॥

उदाहृतिश्चतुः स्त्री मता रामासुरोष्णिहः ॥ १ ॥
मकार्र्तकारौ नका(+रक्का)रौ गुर्क च असंबाधा नाम वृत्तकातिर्मवति ।
कीहशी । पञ्चलुँ प्रहेषु च नवसु विरितर्थस्याः सा तथा ॥ ४ ॥ ननरस्रुष्णेरपराजितानाम वृत्तकातिर्भवति । कीहशी । मुनियतिः सप्ताक्षरियमा ॥ ५ ॥
ननभनलगैः प्रहरणकल्ति वृत्तकातिर्भवति । चकारः पूर्वापेक्षया समुख्ये ॥ ६ ॥
तकारभकारौ जकारौ हौ गुरुकह्रयं यदि भवन्ति वसन्तितिलकं नाम वृत्तं
भवति ॥ ७ ॥

च तुःसूत्रीयमासुर्या गायभ्याः स्यादुदाहृतिः ॥

इह छन्दःशास्त्रे शशिकला नाम वृत्तजातिर्मवति । कीहशी । गुरुनिधनेत्यादि । गुरु निधनमन्तो येषां ते गुरुनिधनाः । मनवश्चतुर्दश तर्त्यः
स्थाका लघवो मनुलघवः गुरुनिधना मनुलघवो यस्याः सा तथोक्ता ॥ ८ ॥

इयमपि एपैव शशिकला सङ्नाम वृत्तजातिर्भवति । रसनवकेत्यादि । षट्सु
नयके च विरमणं यस्याः सा तथोक्ता शशिकला । तस्यै इयानेव विशेषः ॥ ९ ॥

मणिगुणनिकरो नाम शशिकलाभेदो वृत्तविशेषो भवति । कीहशः । वसुमृनि-

१ दशकै: प्रहर्षणीयम् D. ए. 22; २ वसन्तितिलका A ; ३ निवन० A ; ४ श्रिगिय० A ; ५ सञ्जयीय० ? ६ मकारतकारौ नकारोष्णिहः मकारतकारौ नकारौ गुरुश्च A ; मकारतकारौ नकारौ गुरुश्च B ; ७ पञ्चषु A .

मिणगुणिनकरः ॥ १०॥ वसुमुनिविरैतिश्चेन्मालिनी नौ मयौ यः ॥ ११॥ भ्रेत्रिनगं मुनेः सम्वभगजिनस्तिम् ॥ १२॥ यमौ न्सौ भ्रेत्तै गन्ता रसहरिवरामा शिखरिणी ॥ १३॥ वसुप्रहयुता जसौ जस्यलाश्च पृथ्वी गुरुः ॥ १४॥ दिङ्मुनि वंशपत्रपतितं भरनभनलगः ॥ १५॥ भवति हरिणी न्सौ भ्री स्लौ गो रसोदिधसप्तकः ॥ १६॥ मन्दाकान्ता मभनततगा गः समुद्रतुलोकः ॥ १७॥ नजभजजा लगो च यदि नर्कुटकं तु तर्दा ॥ १८॥ मतौ न्यौ यौ होया कुसुमितलतावेहिता-

यतिः अष्टसप्तविराम इत्यर्थः । शशिकलासदृश एव शेर्षः । शशिकला त्रिविधा प्रतिपादिता ॥ १० ॥ नकारी द्रौ मकारयकारी यकारश्च यदि भवन्ति मालिनी नाम वृत्तं भवति । कीदृशी । वसुम्रुनिदिरतिः अष्टसप्तविरामेत्यर्थः ॥ ११ ॥

उदाहतिरिदं सूत्रं घातृशींम्नोरनुष्टुभः ॥ २ ॥

मकाररेफाम्यां परे त्रयो नकाराः गुरुश्च ऋषमगजविलसितं नाम वृत्तं भवति । मुनेः खं सप्तम्यो विरमणभित्यर्थः ॥ १२ ॥

सूत्राणि (+च) षडत्यहेरिमानि स्युददाहृतिः ॥

यकारमकारी नकारसकारी मकारत्य शिर्वंदिणी नाम वृत्तजातिर्मवति । कीह्यी । गन्ता गुवनिषना । अन्यच रसहरविरामा षडेकादशयतिरित्यर्थः ॥१३॥ जसी जसयला गुवल पृथ्वी नाम वृत्तजातिर्मवति । कीह्यी वसुप्रह्युता अष्टन-वक्तिरामेत्यर्थः ॥ १४ ॥ मरनमनलगैर्वशपत्रपतितं नाम वृत्तं भवति । कीह्-शम् । दिल्युनि दिशो मुनयश्च यस्य तत्त्रथा । दशस्तिवरमणमित्यर्थः ॥ १५ ॥ नक्तिरेकेनारी मकाररेकी सकारत्व्य गुवश्च हरिणी नाम वृत्तं भवति । रसोदिष्टसकेः षट्चतुःसप्तिर्विरामैः ॥ १६ ॥ ममनतत्त्रगा गुवश्च मन्दाकान्ता नाम वृत्तजातिर्भवति । समुद्रद्वेलोकेः चतुःषट्सप्तिर्मिवरामैः ॥ १७ ॥ नजमन्त्रजा लक्षुगुरू च यदि मवन्ति तदा नर्कुटकं नाम वृत्तं भवति ॥ १८ ॥

१ बरति o A; २ भित्रनि शे: A; अतिन शे: B; ३ भी लबन्ता D. v. 8; ४ A and B give v. 18 as given below between v. 18 and v. 14; ५ प्रश्वी A; ६ भी इले B; C; ७ नजभजाजो A; ८ Both A and B give v. 85 as given below between v. 17 and v. 18; ९ श्वा A; B; १० धानिसाम्नीमनुष्टुम: A; B; ११ सिख o B; १२ सन्तारो B.

क्षर्तुलोकैः ॥ १९ ॥ यमौ न्सौ रौ गश्चेद् द्विरसिवरितिर्मेघिवस्फूर्जिताश्वैः ॥ २० ॥ म्सौ इसौ तौ गुरुकं च सूर्थेर्तुरगैः बार्दूलिकीडितम् ॥ २१ ॥ भौ भ्नौ टमौ हेगौ सुनिभ्यः स्वैररसिवरितः ख्याता सुवद्ना ॥ २२ ॥ कृत्तमेतदीदृशं तु नामतिक्षंशो रजौ गुरुर्लघुश्च ॥ २३ ॥ म्रौ भ्नौ याश्च त्रयः स्युः स्वरसुनितुरगैः स्नर्भेदरा स्याद्विरामैः ॥ २४ ॥ विद्वि

गायञ्याः स्याद्यां साम्नां बृहत्या इदमुदाहृतिः ॥ ३ ॥
मकारतकारौ नकारयकारौ तथा यकारौ ह्रौ च कुमुमितल्यावेल्लिता नाम वृत्तजातिभवति । अक्षर्तेलोकैः । अक्षाणीन्द्रियाणि । पञ्चषट्सप्तमिर्निरामैरित्यर्थः ॥१९॥

छन्दसोऽतिधृते: सुत्रद्वयं त्विदमुदाहतौ ॥

यमी नकारसकारी रेफी हो गुरुश्च यदि मेघिवस्फूर्जिता कृतजातिर्भविति । कीहशी । हिः रेखाः द्विरसाः । गतार्थत्वात्स्वो लोपः । तेषु पट्ँसु पट्ँसु विरितिर्थस्याः सा तथा । अश्वैः सप्तिश्च विरामैः ॥ २०॥ मकारसकारी जकारसकारी तकारी हो गुरुकं च शार्दूलविक्रीडितं नाम वृँतं भवित । सूर्य-चतुरैः द्वीदशसमिर्विरामैः ॥ २१॥

षात्रीयायाः बृहत्याः स्यात्साम्नां पङ्क्तेरथापि च । उदाहरणमावेन द्वितयं सूत्रयोरिदम् ॥ ४ ॥

मकाररेफी भकारनकारी यकारभकारी लघुगुरू च सुवदना वृत्तजातिः ख्यांती कीर्तिता । कीटशी । मुनिभ्यः स्वरस्वित्रतिः सप्तसु यतेरनन्तरं सप्तपड्-विरतिः ॥ २२ ॥ त्रिशः ^{१ ३} त्रीन् वारान् रेफजकारी गुरुर्लघुश्च नाम (+तः) ईटशमेतत् वृत्तं भवति सुवदनैव भवतीत्यर्थः । तस्या एवेदमपरं लक्षणम् ॥२३॥

ऋचां स्यादुष्णिइः सूत्रमिदं मैतैमुदाहृतिः ॥

मकाररेफी मकारनकारी यकाराश्च त्रयो मध्युः खण्धरा नाम वृत्तं मवति । स्वरमृनिद्धरगैः स्वरा मृनयस्तुरगाश्च प्रत्येकं सप्तसंख्यास्तैर्विरामैः ॥ २४ ॥

क्षेमनी त्रिष्टमेतेने सूत्रेण समुदाहर्ती ॥ ५ ॥ भरी नरी नरनगाः इदं मद्रकं नाम वृत्तं विद्धि कीनीहि । कीहशम् । दशो-

१ स्थेचतुरै: Cand Com.; २ त्जो C; ३ शुनिच्योमगरस० D. v. 6; ४ त्रिधा A; B; ५ अग्यरा A; ६ दि: रसा: २ A; दि: रसा: दि: रसा: B; ७ षड्सु ९ड्सु B; ८ अस्तै B; ९ सार्ट्ज० B १० इत्तजाति: A; ११ द्वादश च सप्त B; १२ सवित A; १३ त्रिख: B; १४ सतसु० A; B; १५सामरी त्रिष्टुच्धे तेन B; १६ स is dropped in A; १७ विजानीहि for the two words in A,

भरो नरो नरनगा दशोष्णगुविरामि मद्रकिमिदम् ॥ २५ ॥ हरतपनी नजी भजयुती भजी भछगुरूणि चाश्वछितम् ॥ २६ ॥ मी त्नी नौ न्छी मचाक्रीहं वसुविषयदिगिति भवति गुरुयुतम् ॥ २७ ॥ भती नसभा भनी शरमुनितपनैर्येन युतापि च भवति हि तन्वी ॥ २८ ॥ क्रीव्यपदा भमी सभी नचतुष्कं गुरु च शरविषयवसुमुनिविरतिः ॥ २९ ॥ मी त्नी तः सल्गाः प्राहुर्वसुभदनदहनमुनिभिर्भुजङ्गविजृम्भितम् ॥३०॥

ज्जानिरामि दश च उज्जावश्च दशोष्णगवौ (दश+) द्वादशेत्यर्थः। तत्र विरामो दशोज्जगुनिरामः स विद्यते यस्य तत् तथोक्तम् ॥ २५ ॥

उभे स्ते इमे स्थातां विक्वैतेः समुदाह्वतौ ॥
नजौ भजयुतौ भजौ भलगुरूणि चाश्चर्लेल्वतं नाम वृत्तं भवति । इरतपनौ
यदि एकादशदादशविरतिः ॥ २६ ॥ मकारौ हौ तकारनकारौ नकारौ च हौ
नकारो लघुश्च इत्येवं मत्ताक्रीडं नाम वृत्तं भवति। कीहक् । गुहयुतम् । तथा
वसुविषयदिक् वसवो विषया दिशेश्च यस्य तत्त्रथोक्तम् । अष्टसु पञ्चसु दर्शसु
च विरतिरस्थेत्यर्थः ॥ २७ ॥

ऋचामनुष्टुप् पङ्क्तिश्च घात्रीया सामनी तथा ।। ६ ॥ खगती यति-गायत्री सूत्रेणोदाहृतामुना ॥

भकारतकारो नकारककारभकारास्तया भकारनकारो तन्वी वृत्तजातिर्भवति । कीष्टशी । येन युता । अपिशब्दः पूर्वापेक्षया समुचैये । चुशँब्दः पादपूरणार्थः । हिशब्दो वाक्यालङ्कारे । शर्रमुनितपनैः पञ्चसप्तद्वादशभिविरामैः ॥ २८ ॥

उदाहृतिमिमकृतेरिदं सूत्रं बुधा विदुः ॥ ७ ॥ भकारमकारौ सकारभकारौ नकाराणां चतुष्कं गुरु च क्रौख्रपदा वृत्तजा-तिर्भवति । कीटशी । श्रारविषयवसुमुनिविरतिः पञ्चपञ्चाष्टसतिवरामेत्यर्थः ॥ २९॥

आर्पीदितानि वृत्वाया वृवाऋचामिमे (१)। उमे सूत्रे भवेतां पाध्युदाहरणमुल्कृतेः ॥ ८॥

मकारो हो तकारनेकारो नकारो च हो रेफसकारो छघुगुरू इत्येते कर्तारो भुजङ्गिविज्ञस्मितं नाम वृत्तं प्रीहुः कथयन्ति । वसुमदनदहनसुनिभिः

१ युतौ ननु भवित हि॰ A; २ मौ तो ना र; D. v. 47; ३ सकृत A; B; ३ चास्व॰ A; B; ४ विसश्च A; B; ५ दससु A; B; ६ यदि A; B; ७ समुच्चयो शब्द: A; ८ सर A; B; ९ श्रप्त A; १० अपादितानि A; ११ श्राहु: dropped in A;

मनौ नाः पश्च सगगिति च सवरसर्वृषगितिविरमणसपवाहाख्यम् ॥ ३१ ॥
प्रथमक इह दण्डकेश्वण्डवृष्टिप्रयातो भवेकेद्वचेनाथ रै: सप्तभिः ॥३२॥ प्रतिपद्मिह रेफद्दध्या स्युर्णाणंवव्याळजीर्मूतळीळाकरोहामशेक्खादयः ॥३३॥
प्रचित इह कविभिविणितोऽस्मादिहोपात्तशेषित्रकेरुत्तरैनेद्वयाद्येः ॥ ३४ ॥
[नजभजजेषु गौ यदि वदन्ति च वाणिनी ताम् ॥३५॥ विषमाक्षरपादं वा
पादैरसमं दश्धमीवत्। तन्त्रेसिमन्यदसिद्धं गाथेति तत्पण्डितेर्झेयम् ॥३६॥
माण्डूकी चित्रा वा सद्धिः कीर्तिता मौ मयौ यः ॥ ३७ ॥]

॥ इति जयदेवच्छन्दसि सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

अष्टैकादर्श्वसिमिविरामैः ॥ ३०॥ मकारनकारौ नकाराश्च पञ्च सकारो गुक्द्रयं च इत्येवमपवाहाख्यं नाम वृत्तं भवति । कीह्यं नवरसवृष्यगतिविरमणं नवपडेकादश्विरमणमित्यर्थः ॥ छन्दोऽधिकारस्य पूणों विधिः ॥ ३१ ॥ इह छन्दःशास्त्रे नद्वयेनाथानन्तरं रेफैश्च सप्तमिः प्रथमक आद्यश्च्यवृष्टिप्रयातो नाम दण्डको भवेत् । ॥ ३२ ॥ नद्वयेनाथ रैः सप्तमिरित वर्तते । प्रतिपदं स्थाने रेफवृष्या सप्तानां रेफाणामिकिनाधिकेन रेफेण अर्ण-अर्णव-व्याख्यन्त्राख्यने स्थाने रेफवृष्या सप्तानां रेफाणामिकिनाधिकेन रेफेण अर्ण-अर्णव-व्याख्यन्त्राख्यने स्थाने रेफवृष्या सप्तानां रेफाणामिकिनाधिकेन रेफेण अर्ण-अर्णव-व्याख्यन्त्राख्यने निम्नत्रिश्च । नद्वयेनेति वर्तते । इह दण्डकप्रकरणे किभिः प्रचितो नीमे देण्डको वर्णितः कैः करणभूतैः अस्मात्पूर्वोपकान्तचण्डवृष्टिप्रयाताख्यदण्डकादु-पात्तः परिग्रहीतौः रेफवर्जिता ये शेषा मकारादयिक्तकास्तरेक्तरैः परेः । कीह्यौः नद्वयाद्वैः रेफवर्जिता ये शेषा मकारादयिक्तिकासेक्तरैः परेः । कीह्यौः नद्वयाद्वैः नद्वयाद्व येषां तैर्स्तर्थाद्वेत्तरे यकारः सप्त दृश्यन्ते । महाकाव्येषु मकारादिरचितपचितदण्डकोदाहरणमन्वेष्टव्यम् । एतेषां मात्रावृत्तादीनां प्रत्थन्ते। गौरवभयादुदाहरणानि न प्रदर्शितानि । क्षेमेतिभिः मैद्दीकाव्येभ्यो विचार्याण । ३४ ॥

[इति भद्दमुकुरुकात्मजहर्षटविरचितायां जयदेवच्छन्दोविकृतौ] सप्तमोऽध्यायः ।

१ नवरसरसशरविरमण • A; B; २ दण्डश्रण्ड A; ३ न: इयेना • A; ४ जीमूल B; ५ संखादय: A; B; संख्यादय: C; Com. ६ इति A; B; D. v. 61; ७ A and B give vv. 86-87 after v. 84. ८ अष्टौकादश B; ९ णह्रये A; १० संख्येत्येमं B; संख्या इत्येवं A; ११ नाम दण्डिको A; नामको वर्णित: B; १२ चण्डवृष्ट • A; १३ परिगृहीतरेपः • B; १४ तेस्त • B; १५ सुमतीिन: B; १६ महावास्येक्यो A; B;

॥ अथ अष्टमोध्यायः ॥

प्रस्तारो नष्टमुद्दिष्टमेकद्वित्रिल्युकिया।
संख्या चैवाध्वयोगम्ब बेहिधं छन्द उच्यते॥१॥
सेवित्रैव च्छन्दिस संस्थाप्यादौ समस्तगुरु वृत्तम्।
आचस्य तत्र गुरुषो लघु छत्वाधः समं शेषैम्॥२॥
विधिमेतमेव कुर्याद्भूयोऽप्यादि च पूर्येद् गुरुभिः।
इति यावस्सर्वलघु प्रस्तारे वृत्तविधिरेषः॥३॥

एवं मात्रावृत्तसमार्धसमिवसम्वृत्तानि प्रतिपाद्य संप्रति प्रस्तारादीन् स्थोकेनोहिश्चिति । छन्दः षिड्वधमुन्यते । कथम् । आह । प्रस्तारः, नष्टं, छिह्छं, एकद्वित्रिल्घुकिया, संख्या चैव अध्वयोगश्चेत्येवम् । एते प्रस्तारादयः आश्वित्तस्स्वस्वयोपीप्यक्षरादिवृत्ता द्रष्टच्याः । अन्यया छन्द इति वाचोयुक्तिरसंबद्धा स्थात् । अक्षरकोशात्मकं छन्द इति सुच्यते । तथा च तत्रभवन्त आहुः । प्रस्तारादी कियाभेर्दं च्छन्दोवृत्तीपचारकीति ॥ १ ॥ धर्वत्रैव विश्वस्मिन्नव एकद्याक्षरादिक्षे छन्दि आहो पूर्वे समस्तानि गुरूणि यस्य ताहशं वृत्तं गुरुखपुदायस्वमावं संस्थाप्य विन्यस्य अवन्तरं तत्र वृत्ते यदार्थं प्रथमगुद तस्याघोऽचुते (१) लघु कृत्या विन्यस्य शेषं पूर्वोगक्षितया सर्म संस्थाप्य एतमेव विष्यायस्य गुरुणोऽघो लघुकरणं समं ³⁰ शेषमित्येवंरूपं मूयोऽपि गुनः

१ बढेते प्रत्यया: स्मृता: A; B; २ In place of vv. 2-12 both A and B contain the following four stanzas, colophon and the scribe's autograph:- गुवादी वर्णसमं गुरोरथो कचुस्ततो कुपरि तुल्यम् । लघुतुल्यगुरूणि न्यसेत् कव्यंकं शेषमुपरि समम् ॥ २ ॥ ब्र्ह्युकं छिस्ताधं कघूनि विधादगुरूणि तसैके । स्थानदिगुणैरङ्केलंड्रामिश्रेः सैकमुदिष्टम् ॥१॥ प्रकादीन्येकोत्तरकान्वर्णसमान्धिपेदुपर्युपरि । मुक्त्वाग्रादेकैकमेकद्विन्यादि छचु विधात् ॥४॥ सामं संकिलता संख्या दि(+ क)गुण्क्पविज्ञिताच्यानम् । षट्मत्ययसंक्षेपः प्रोक्तस्वय विस्तरं वृद्ये ॥५॥ इति जयदेवच्छन्दिस अध्योऽध्यायः समाप्तः । संवत् ११९० मार्गशृदि १४ सोमदिने श्रीसवेदेवाचार्याय शिष्यस्य देवचन्द्रस्यार्थं पं० श्रीघरेण जयदेवच्छन्दम्ख्यत्रमलेखि॥ पद्ममं छचु सर्वत्र सप्तमं दिचतुर्थयोः। षष्ठं गुरु विज्ञानीयादेवच्छन्दम् छसुणम् ॥ १॥ ३ सेखं धः ४ बाक्कक्ष क्षः भः ५ कोसात्मकं छ ६ कियाभेदे छन्दोवत्ती० १ ७ सुने छषु छः ८ समे A; छ; ९ गुरुणोमे A; छ; १० सेष० छ;

नष्टे यावतिथं स्याद्भृतं संस्थापयेत्तमेवाङ्कम् । अर्थेनावछिन्द्यात्समं हि कृत्वेतरत्सेकम् ॥ ४ ॥ एवं हि क्रियमाणे सैके गुवंक्षराणि छम्यन्ते । इतरत्र छघून्येवं प्रनष्टमुत्पादयेद्भृत्तम् ॥ ५ ॥ उद्दिष्टं कतिथमिदं वृत्तं संस्थापयेदुपरि तस्य । स्थानद्विगुणानङ्कानेकादीनक्षरक्रमञ्चः ॥ ६ ॥ ये सन्त्युपरि छघूनि तेषां तैर्मिश्रितेस्तु यो राशिः । भवति गतैस्तावद्विः प्रस्तारविधौ तु तद्भृत्तम् ॥ ७ ॥

पुनः कुर्यात् आदि च गुरुभिः पूरयेत् तावद्विन्यस्येद्यावत्सर्वे छघवो भवन्ति। एष प्रस्तारे वृत्तविधिः वृत्तानां प्रस्तारे एष विधिः । एवं प्रस्तरणीयानि वृत्तानि । एकदित्रिचतुरक्षरवृत्तानां प्रस्तारः प्रदर्शते । एकैकाक्षरस्य तावत् [ऽ]। द्यक्ष-रस्य [ऽऽ,।ऽ,ऽ।,॥]। ज्यक्षरस्य [ऽऽऽ,।ऽऽ,ऽ।ऽ,॥ऽ,ऽऽ।, १८१, ८॥, ॥]। चतुरक्षरस्य [८८८८, १८८८, ८१८८, ॥ ८८, ८८। 5, 1515, 5115, 1115, 5551, 1551, 5151, 1151, 5511, 1511, ८ ॥।, ॥॥]। एवमेकद्वित्रिचतुरक्षरवृत्तानां प्रस्तारः प्रदर्शितः। अनयैव दिशा पञ्चाद्यक्षराणि वृत्तानि प्रस्तरणीयानि ॥ २ ॥ ३ ॥ यावतां पूरणं याव-तिथमिति 'डेटिवतोरिथुक् (पा॰ ५-२-५३) इत्यनेन धुगागमः । यावतिथं द्वितीयं तृतीयं वा वृत्तं नष्टं स्यात्तमेव द्वित्रिपत्यायकमङ्कं संस्थापयेत् उक्षिखेत् । समं द्विचतुरादिप्रत्यायकमङ्कमर्घेनाविच्छन्द्यात् । इतरमेकन्यादिप्रत्यायकमङ्क वैकं कृत्वा अर्घेनाविन्छन्यात्। एवं हि क्रियमाणे वैके अर्घेनावैिन्छद्यमाने अङ्के गुरुण्यक्षराणि लभ्यन्ते । इतरत्र समे द्विचतुरादिप्रत्यायकेवेनाविष्ठिद्यमाने लघूनि लभ्यन्ते । एवं चानया युक्या प्रनष्टं वृत्तमुत्पादयेत् ॥ ४॥ ५ ॥ कतीनां पूरणं कतिथमिति ईंटिषट्कतिकतिपयचतुरां थुक् (पा० ५-२-५१) इति थुगागमः। कतियं किंसंख्याकमिदं वृत्तमित्युद्दिष्टं प्रस्तीयोपदर्शितं यत्तस्योपरि अक्षरक्रमेण स्थाने स्नाने एकादीनङ्कान्संस्थापयेत् । तेषामक्षराणां मध्ये यानि लघ्वेक्षराणि

१ तुति A; B; २ द्वितुम A; B; ३ नार्भ छिद्य B; ४ तुति A; B; ५ कथिये B; ६ Portion beginning with रि अक्षर and ending with मक्षराणां is dropped in A; ७ समृक्षराणि B;

वृत्ताक्षराणि यावन्त्येकेनाधिकतराणि तावन्ति । ऊर्ध्वक्रमेण रूपाण्यादौ विन्यस्य तेषां तु ॥ ८ ॥ आद्यं क्षिपेट्टितीये हे च तृतीयेऽथ तान्यपि चतुर्थे । एवं यावदुपान्त्यं कुर्यात्त्वेव हि भूयोऽपि ॥ ९ ॥ यद्धो भवन्त्युपान्त्यात्तत्प्रभृति पुनः क्रमान्निवर्तन्ते । एकदित्रिल्प्निति प्रथमाद् गुरुणो भवन्त्येव ॥ १० ॥

तद्विर येङ्काः धन्ति तैर्भिश्रितैः पण्डीकृतैयों रीशिः पिण्डीकरणमङ्कानां मवित गतैस्तावद्भिः प्रस्तारिवधौ तद्भृतं भवित यथा---षडश्वरस्य वृत्तस्य ततु-मध्या कतियं वृत्तं भवतीति पर्यनुयोगे सत्युच्यते । तनुमध्याया ह्रौ छ्यू विद्येते तदुपरिवर्तिनावङ्को चतुर्छको मिश्रीकृत्यँ द्वादश भवन्ति तैरपगतैः त्रयोदंशी वृत्तजातिस्तनुमध्या संपद्यते ॥ ६ ॥ ७ ॥ यावन्तीति ' यत्तदेतेभ्यः परिमाणे वतुप् ' (पा॰ ५-२-३९)। यावान्ति यत्परिमाणानि वृत्ताश्चराणि तावन्ति तत्परिमाणान्यथ एकेनाक्षरेणाधिकतराणि कार्याण । आदौ प्रथमं तेषां वृत्ता-क्षराणामूर्ध्वक्रमेण रूपाँण्यङ्कान् विन्यस्यानन्तरमाद्यमेकमङ्के द्वितीये एकस्मिन् अङ्के निश्चिपेत् तेन सहैकीकुर्यादित्यर्थः। एवं तद्वदेव उपान्त्यमन्त्यसमीपं याव-त्कुर्यात् । एवं मृयः पुनः पुनरि । उपान्त्यादन्त्यसमीपादघोऽघो यद्भवति तत्त-स्प्रभृति ततस्तत आरम्य क्रमात्क्रमाभिवर्तन्ते रूपाणि न भिश्रीकार्याणीत्यर्थः। प्वं स्थिते अति प्रथमात्प्रथमाद्गुरुणोनन्तरभेकद्वित्रिल्खूनि भवन्ति । यच त्रस्थयमं तत्त्वर्धगुर्वात्मकम् । लघुरान्द उपलक्षणार्थः । तेन अधस्तनादेकस्मात् ऊर्ध्वक्रमेण एकदित्रिगुरूणि भवन्ति । अवस्तनं तु सर्वेळघुरूपम् । प्रथमावस्त-नयोश्च वत्तयोः यथाक्रमं सर्वगुरुरूपता सर्वश्च हुरूपता च प्रस्तारिवभावपदार्थिता। षडक्षरस्य वृत्तस्योर्ध्वक्रमेण केवलानां मिश्रीमूँतानां च रूपाणां प्रस्तारः । अयं ऊर्ध्वक्रमेण केवलानां भिश्रीर्भृतानामप्यङ्कानां प्रस्तारः समुपदर्शितः। एवं प्रारम्भे वृत्तं सर्वगुरु; अन्ते च सर्वल्यु; मध्ये षडेकल्यूनि द्विल्यूनि पञ्चदश त्रिलघूनि निश्वतिः । तथा पडेकगुरूणि, द्विगुरूणि पञ्चदशः, त्रिगुरूणि निर्ध-

१ भिस्तिते: B: २ रासि: A: B: ३ वङ्काचतुष्टाकको A: B: ४ मिस्ती B: ५ त्रयोदसी B: ६ स्पान्यङ्कान् A: B: ७ स्यति B: ८ विंसतिश्च B.

एडवेच पिण्डितेषु च संख्या प्रस्तारिकरिचता भवति । उदिष्टिविधानाङ्कैः सैकैर्मिश्रीभवन्त्यथवा ॥ ११ ॥ द्वाभ्यां समाहता संख्या रूपेणैकेन वर्जिता । छिन्नवृत्ताङ्गुळच्याप्तिरध्वयोगः प्रकीर्तितः ॥ १२ ॥

॥ इति जयदेवच्छन्दिस अष्टमोऽन्यायः ॥

तिश्च वृत्तस्य षडक्षरस्य भवन्ति । क्व तिर्धं तानि दृश्यन्ते इत्याशक्यौयमुपदृश्येते प्रस्तारैः ॥ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पूर्वोदाहृतस्यैव षडक्षरस्य वृत्तस्य
पर्वव एकदित्रलघुपदर्शनोपयोगिष्वङ्केषु एकषट्पञ्चदशक्यितिपञ्चषडेकाक्ष्येषु
पिण्डतेषु मिश्रीकृतेषु चत्सु चतुःषष्टचाख्या संख्या भवति कीदृशी । प्रस्तारेण गुरुल्रघुविन्याक्षेन विरचिता । अथवा उदिष्टविधानाङ्कैः एकदिचतुरष्टपोदृश्यद्वात्रिशद्भयेः सेकैः एकाधिकैः मिश्रेः पिण्डीकृतेः सेव चतुःषष्टचाख्या
संख्या भवति ॥ ११ ॥ षडक्षरस्य वृत्तस्य चतुःषष्टचाख्या संख्या द्वाभ्यां
समादृता द्विगुणिता अर्थाविश्चं शतमित्यर्थः । एकेन स्रोणाङ्केन विजता श्रुत्या
र्श्वातं सम्विश्वत्यिकमित्यर्थः । एवविषोऽष्वयोगः अञ्चलंबन्षः प्रकीर्तितः ।
कीदृशः । च्छिक्ववृत्तं गुरुल्युसमुदायो यस्याः तादृशी अङ्गुल्मानेन व्यातिरङ्गुख्व्यातिः यस्य स्त्योक्षत्त इति सिद्धम् ॥ १२ ॥

[इति] भट्टमुकुळकात्मजहर्षटिकरिचतायां जयदेवच्छन्दोविवृतावष्टमोऽ-ध्वायः ॥ समाप्तं जयदेवच्छन्दोविकरणम् ।

१ त्यासंत्रया B; २ उपदर्शति A; उपदर्शते B; ३ Graphical representation of the Prastara of the Chandas with 6 letters given in the mas. is dropped. अ यु dropped in A; ५ मिन्नै: B; ६ अष्टाविश्तामित्यर्थः A; ७ स्तम्या B; ६ सतं B.